

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

EVIE ROSE

STOLEN
BY THE
MAFIA
KING

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

MAFYA KRALI TARAFINDAN ÇALINDI

EVIE ROSE

Copyright © 2023 by Evie Rose

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bilgi depolama ve geri alma sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz,

Bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmadan.

Bu hikaye bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, yerler veya kişilerle olan benzerlikler tesadüfidir.

Kapak: © 2024 Evie Rose. Deposit Photos lisansı altındaki görseller. ✿

[Vellum ile oluşturulmuştur](#)

ABOUT

Bunca zamandır beni izlediğini bilmiyordum.

Kaçmak için bir planım vardı. O gelene kadar düğün provamda her şey mükemmel gidiyordu.

Kingpin. Yirmi yaş büyük. Karanlık, tehlikeli, muhteşem. Bu anlaşmalı evlilikten kurtulacaktım ama o beni benden çaldı.

Ben özgürlük istiyorum. O beni istiyor.

Bir anlaşma yaptık. Eğer onu geçebilirsem, gitmeme izin verecek. Eğer yapamazsam, yirmi dört saat boyunca onun istediği gibi davranacağım.

Otuz saniyelik bir avantaj ve bir anahtar.
Koş.

CONTENTS

1. [Jessa](#)
2. [Hibe](#)
3. [Jessa](#)
4. [Hibe](#)
5. [Jessa](#)
6. [Jessa](#)
7. [Hibe](#)
8. [Jessa](#)
9. [Hibe](#)
10. [Jessa](#)
11. [Hibe](#)

[Sonsözü](#)

[Teşekkürler](#)

[Instalove by Evie Rose](#)

[Eve Pendle adıyla yazan Evie Rose'dan Çağdaş Romantik](#)

JESSA

Düğün provası yemeğinizde sizi seven bir kişinin olması gerektiğini düşünüyorum.

Birden fazla olmak zorunda değil, açgözlü değilim. Ama masanın etrafına baktığımda, bırakın aşkı, beni önemseyen kimse yok. Yaklaşan evlilik bir mafya prensesi için bile bu kadar sevgiden yoksun olmamalı değil mi?

Her şey kasvetli. Pahalı bir Londra otelindeki özel yemek odası çok eski dünya parasıdır. Parlak kahverengi ahşap, kırmızı kadife, at resimleri. Profesyonel fikrimi sorsalardı, güncellenmesini önerirdim. Karanlık lüksü koruyun, çünkü bu onların markası, ama sadeleştirin. Aşağıya bakan yargılayıcı geyik kafasından ve başımı ağrıtan yoğun desenli perdelerden kurtulun. Belki de sinirlerim bozulmuştur.

İnce ve zevkli bir piyano müziği var ve tabaklar sıcak. Yemekler muhtemelen 1890'larda zengin insanların yedikleriyle aynı. Nişanlımın doğmuş olmayı dilediği tarihle aynı.

David Bree-Fogg'un zayıf, çelimsiz bir yüzü, cılız bir fiziği, düzgün taranmış koyu sarı saçları vardır ve siyah bir

kruvaze takım elbise ve benekli kırmızı kravat. Chucky Doll'a Viktoryen bir adam musallat olmuş ve boyu 1.80'e kadar uzamış gibi. Ve benim onunla evlenmem gerekiyor.

Üzerimde beyaz bir elbise var. Bir düğün için iki beyaz elbise aşırı görünüyor, ama sembolizm benim için kayıp değil. Kardeşimin açgözlülüğü ve aptallığı için bakire bir kurbanım. Bu renksiz elbise ince ve akşam gibi, kıvrımlarıma yapışıyor, oysa yarın için sıraya dizilmiş sert, korseli bir beze var. Parmağım da bir nişan yüzüğü var. O kadar "zevkli" ve mütevazı ki, uzaktan bakınca içinde hiç taş yok, sadece düz bir bant var sanırsınız.

Bu gece iki aile birlikte yemek yiyecek ve birbirlerini tanıyacaklar. Şaka gibi. Kilisede, gelecek nesiller için sahte gülümsemelerle resmi grup fotoğraflarıyla tamamlanan yürüyüşü zaten yaptık. Ancak ana yemeği yememize rağmen, yemek ve hava durumu hakkındaki tozlu yorumlardan başka pek bir şey konuşulmadı. Bu evliliğin ilgili kişilerle hiçbir ilgisi yok. Bu bir finansal ve güç alışverişi.

Nişanlım elini kaldırıyor ve parmaklarını şıklatıyor. Garsonlardan biri koşarak geliyor. "Biraz daha şarap. Ve nişanlımın bardağını değiştirin. Üzerinde leke var."

"Elbette, efendim." Onlu yaşlarının sonlarında olduğunu tahmin ettiğim, buyurgan nişanlımdan sadece birkaç yaş küçük olan garson, David Bree-Fogg'un başını çevirmesine bile gerek görmüyor.

Bardağım da hiçbir sorun olmamasına rağmen -bana gayet temiz görünüyor- "Teşekkür ederim" diye mırıldanıyorum ve bardağı çıkarırken çocuğun gözlerine minik bir gülümsemeyle bakıyorum. Bir yığın Fransız fasulyesine çatalımı gereğinden fazla şiddetle batırıyorum ve fasulyeler fazla pişmiş sulu yeşil jöle gibi eziliyor. İğrenç.

Gece yarısı yirmi bir yaşına girdim ve ölen ailemden küçük bir servet miras kaldı. Kötü kazanılmış mafya fonlarının yarısı.

Kardeřim Colin, onun yarısına ne olduđunu bilmediđimi dűřűnűyor.

Ha.

Bir açıdan masum olabilirim ama kumar borcu konusunda saf deđilim. Ve gangster űzentisi kardeřimin David'e borcunu űdemek için bir planı var: Bana.

Daha dođrusu, evlilik yoluyla mirasım. Kendisi benim vasım olduđu ve bir gűn hariç yirmi bir yıldır hayatım űzerinde hiçbir kontrole sahip olmadıđım için David Bree-Fogg'a olan borcunu benim űdeyeceđimi varsayıyor.

İlk başta tartıştım. Tartışmayı kaybetti ama kabul etmedi. Sonra beni eve kilitledi. Hala tartışıyordum. Sonra bana vurdu ve onun artık benim bűyűk komik kardeşim olmadığını anladım. Sonunda, saygılı bir kız kardeşin yapması gerektiği gibi onun kararını kabul etmiş gibi yaptım.

Sahip olduğum tek aile o ve beni kumar fişleriyle takas etti.

Ama planımı bilmiyor.

"Personelle bu kadar ili dışlı olmamalısın Jessica. Çocuğa fikir veriyorsun," diyor David Bree-Fogg, burnunun ucuyla bana bakarak.

Jessa. Ve ben havalı ve kaba deđilim gibi dođru fikirler mi? Dudađımı ısııyorum. Onu dűzeltmiyorum, űnkű bunların hiçbiri űnemli deđil. Bu evliliđi kabul etmemin tek sebebi bu gece dıřarı çıkacak olmam.

"Yarın benim karım olacaksın," diye devam ediyor David. "Yaptığın ve sűylediđin her řey benim zevkimin ve yargılarımin bir yansıması olacak."

Sekizi beř geeye kadar dayanmalıyım. Sonra kaçacađım. űzgűrlűk. Bekleyen siyah bir takside yeni kimliđimi içeren bir çanta olacak. Havaalanına gideceđim ve Colin'in vesayeti sona erip mali durumumun kontrolű bana Avustralya'ya dođru yola çıkacađım. Kimseyi tanımadıđım bir űlkeye, dűnyanın űbűr ucuna. řu anda olduđumdan daha yalnız olamazdım.

Orada yeni bir isimle yeni bir diplomaya başlayacağım - iki yıldan fazla bir süre okuduktan sonra mezun olamayacağım için ağlamanın bir anlamı yok, David'in bitirmeme izin vermesine imkan yok - ve bir iç tasarım işi kuracağım. Hayatımı rahat, güzel, pratik alanlar yaratarak geçireceğim. Ve bu bir felaket olsa bile, benim şartlarımla olacak. David Bree-Fogg'un, şarabı iki derece fazla soğuk getirdiği için bağırarak bir çocuğa kibar davrandığım için beni azarlamasına izin vermeyeceğim.

David masanın altından kalçamı tutarak, "Özel hayatımızda yaptıklarımız farklı," diye ekliyor.

Tutuyor. Sanki bacağım bir alışveriş torbasıymış gibi. Beni satın aldı ve toplum içinde beni ezmekten ve evde üzerime tükürmekten zevk alıyor. David için etli bir banka bakiyesinden başka bir şey değilim.

Her iki tarafta da gümüş çatal ve bıçakların kemik porselen tabaklar üzerinde hafifçe şingirdaması duyuluyor.

David'in yüzüne bakıyorum ve orada gördüklerim... İğrenme duygusu tenimde bile göğsüm öfkeyle patlamakla tehdit ediyor. Bu adamla asla evlenmeyeceğim. Beni her yönüyle tiksindiriyor.

Bir patlama sesi duyuldu ve herkes kafasını kaldırdığında Grant Lambeth'in odaya girdiğini gördü; kapı, duvara çarparak açtığı için kırılan menteşeleri üzerinde sallanıyordu.

Titanyum gözleri öfkeyle parlıyor, sanki bu şok edici davetsiz misafir karşısında birer heykele dönüşmüşüz gibi yavaşça bizi inceliyor.

"Düğün için çok mu geç kaldım?" diye soruyor ve sesi vücuduma ısı yayan tatlı dumanlı bir likör gibi.

Oh. Kahretsin. Bu her şeyi raydan çıkarabilir.

Londra'nın merkezini kontrol eden Lambeth mafyasının patronu. Kardeşim ve David güçlü ve zengin olduklarını düşünürken, onlar krala bağlı feodal lordlar: Grant Lambeth.

"Erken geldin," diyor Colin, o kadar garip bir şekilde ki yalan gibi geliyor. "Bu prova yemeği."

Grant'in çenesi küstahça eğilir.

Hayatımda gördüğüm en güzel adam. Ve tehlikeli. Ben daha doğmadan, on sekiz yaşında babasının iflas eden bölgesini devraldı ve Londra'nın en güçlüsü haline getirdi.

Grant Lambeth ne isterse, onu alır.

Bu yüzden odadaki herkes yemek yemeyi bıraktı ve gölgeli yeşilliklerin arasından kara bir panter gibi bize doğru ilerlerken bakıyor. Belki de bu benim işime yarayabilir. Ortalıkta aç bir yırtıcı varken kimse benimle uğraşmaz.

Üzerine tam oturan gri takım elbisesi onun için yapılmış olmalı, kontrollü ama onu merdivenin tepesine çıkaran sertlikten de bir iz taşıyor. Şakaklarında gümüş rengi olan koyu renk saçları hafifçe kıvrılmış ve aslan yeleği gibi dokunuşlara davetiye çıkarıyor. Taviz vermeyen kare çenesi erkeksi kirli sakallarla kaplı, sanki bu sabah tıraş olamayacak kadar acımasız ve dahi bir kral olmakla meşgulmüş gibi. Burnunun bir zamanlar kırıldığı yerde küçük bir kıvrım var.

Kusursuz kusurlar.

Onunla sadece birkaç kez karşılaştım ve her seferinde gözleri parladı ve beni içine aldı. İkimizin de katıldığı her etkinlikte benimle konuşuyor. Derin gürleyen sesi, sağlığını ve çalışmalarımın gidişatını sorarken beni utandırıyor, sonra sadece kısa bir yan bakışla geçip gidiyor. Düzenli olarak benim hakkımda sorular soran kişi bir yabancı, örneğin kardeşim ya da nişanlım değil. Grant Lambeth'in detaylara gösterdiği özen -iç mimarlık eğitimi aldığımı ve geçen yıl bileğimi burktuğumu hatırlıyor- her şeyi bilen mafya babası kişiliğinin bir parçası olmalı. Bunun farkında olsam bile, fark edilmesinin özel hissettirmesi acınası. Çünkü bir şekilde patronun yüzü bu birkaç etkileşimin ötesinde tanıdık geliyor.

Dürüst olmak gerekirse, sanırım bende bir sorun var. Her yerde Grant Lambeth'i görüyorum. Görüntüler. Bu o değil, olamaz. Aşırı aktif beynim, eve götürülmek üzere arabaya bindiğimde yan aynada onun gri gözlerini fark ediyor ya da parkta koşarken omuzlarının dış hatlarını veya siyah saçlarının yumuşak dalgasını tanıdığımı düşünüyor.

Hayalperest. Sanki Kingpin benimle ilgileniyormuş gibi. İlgiye o kadar muhtacım ki beynim bir sapık uyduruyor.

Az önceki genç garson dikkat çekmeden masanın etrafından dolaşıyor ve bardağımı yerine koyuyor. Grant'ten gözümü ayırmaya cesaret edemiyorum ama içimden teşekkür ediyorum. Küçük adamlara karşı nazik olmalısın, kral tarafından öldürülme ihtimalin olsa bile. Çocuk, görüldüğünden daha zeki bir şekilde başını eğmiş bir halde, belli belirsiz bir mesafeden geçerken Grant'in kolu dışarı fırlıyor.

"Bir tabak daha koyun lütfen. Akşam yemeğine katılacağım." Kelimeler bir ricadan ibaret, ama ses tonunda yerine getirilecek ya da kan akacak bir emrin ağırlığı var. Grant garsonu serbest bırakır, o da kaçar.

"Yemeye devam et," diyor bakışları David'in elinin hâlâ gevşek ve nemli olduğu yere kayarken, sanki tahtanın içini görebiliyormuş gibi. Gözlerinde bir öfke şimşeği çakıyor, bir anda sönüyor ve beni hayal edip etmediğimi düşünmeye itiyor.

David elini yavaşça kalçamdan çekiyor ve alnı ter içinde, elleri titreyerek çatal bıçağını alıp bir parça et kesiyor. Kingpin'in sivri bakışları altında David yemeği ağzına atıyor ve onu öldürebilecekmiş gibi çiğniyor. Ki bu ciddi bir düşüncedir.

Lambeth'in burada olması tesadüf değil. Bir şey istiyor.

Lambeth bileğinin bir hareketiyle "İşte," diye işaret ediyor ve saniyeler içinde garson tam karşımda onun için bir yer ayarlıyor.

Herkes ona dikkatle bakıyor ve ben de kendime bakma izni veriyorum. Ne de olsa onu bir daha görmeyeceğim. Acaba Avustralya'ya vardığımda onu halüsinasyon olarak görmeyi bırakacak mıyım? Zarif bir şekilde otururken etkileyici bir figür. İri olmasına ve omuzlarının genişliği kaslarını ima etmesine rağmen, hareketlerinde yumuşak. Az önceki kapı kırılması? Kasıtlı.

Ustaca derin bir nefes alıyorum. Sakinleştirici, videolarda gösterildiği gibi. Bir tane daha. Gelecek giriyor. Geçmiş dışarı. Kontrollü bir kadın giriyor. Kingpin'in tüm planlarını bozacağından korkan küçük bir kız dışarı çıkıyor.

Masaya doğru eğilen Grant su bardağını dolduruyor. Sıradan piyano müziği bile bir şelale kadar gürültülü, çünkü kimse bir şey söylemiyor. Sadece David cesurca, Grant'in ona söylediği şeyi yaparak, iyi bir yardımcı gibi her şey normalmiş gibi davranmaya çalışıyor. Yanımda yemek yerken çıkardığı ses korkunç. Grotesk. Diş , metalin kemiğe sürtünmesi, etin yırtılması ve midemi bulandıran nemli sesler.

"Aşık mısın?" Grant aniden soruyor. Kimi kastettiğini belirtmiyor ama sanki akşam yemeğinde yiyeceği küçük gri tüylü bir tavşanmışım gibi beni izliyor.

Onun incelemesi altında titriyorum. Burada doğru cevap nedir? Hiçbir fikrim yok. Bu bir mafya evliliği, ne bekliyor ki? Ve neyi umursuyor?

Colin panik içinde, "Evlilik tüm taraflara birçok fayda sağlar," diyor. Muhtemelen hayır diyeceğimden ya da tüm faydaların kendisine olduğunu belirteceğimden endişeleniyor. "Bunlardan biri en başından beri aşksa, bu romantik bir ekstrasıdır."

"Bu senin görüşün, değil mi?" Grant'in kaşlarının arasında bir tutam var ve kardeşime bakmak için başını çevirmedi.

Garson bir tabak yemekle döner ve kadehini kırmızı şarapla doldururken kingpin'in üzerine eğilir, eli titrerken kadehin iç tarafına biraz sıçratır.

Zavallı beceriksiz çocuk, Grant Lambeth'ten herkes korkar.

Olanları ağır çekimde izliyorum. Garson o kadar çok titriyor ve çaresizce kaçmaya çalışıyor ki, bence krize neden olan da bu.

Şişeyi geri çekerken, şişe devrilir. Şarap Kingpin'in göğsünden aşağı dökülür. Kalbinin üzerine sıçrayan parlak kırmızı, beyaz gömleğinin belirgindir. Kan gibi. Tıpkı kan gibi.

Nefesimi tutup patlamayı bekliyorum.

Garson kekeleyerek özür diliyor ama Lambeth bir saniye içinde önce ceketini, sonra kravatını çıkarıyor. Metodik bir şekilde şarap kaplı gömleğini düğme düğme çözüyor. Önce boynu, sonra boğazının alt kısmı, sonra da göğsünün üst kısmı ortaya çıkıyor ve şarap döküldüğünden beri hiç oksijen almadığımı düşünüyorum. Gömleğini çıkarıyor ve ben kaslı omuzlarına, geniş göğsüne ve koyu renk saçlarının hafif bir tozuna kadar inen sert karnına bakıyorum. Altın rengi teni yara izleriyle kaplı ve kasları belirgin.

Ağzım kurudu.

Garson sustu, gözleri dehşet dolu bir şekilde geri çekildi. Hepimiz sonuçlarını bekliyoruz ama ben Grant Lambeth'in çıplak gövdesinden utanç verici bir şekilde büyülenmiş durumdayım. Biraz korunaklı olduğumu kabul ediyorum ama onun gibisini hiç görmemiştim.

Lambeth başını kaldırıyor ve garsonu alaycı bir bakışla ve daha dikkatli olması gerektiğini söyleyerek başından savıyor. Sonra da gözlemlerini bana aktarıyor.

Ama kısmen çıplak. Agresif bir şekilde çıplak. Elbisesiz olması onu savunmasız yapmalı ama yapmıyor. Bu sadece onun ne kadar kontrollü olduğunun altını çiziyor. Üzerine sıçratılan şarabın kışkırtıcılığı karşısında sakın, aşırı tepki vermesine gerek yok. O tartışmasız kral.

Bu odadaki gerilimi kesmenin tek yolu elmas kaplı motorlu testereler olurdu. rağmen sakinleştirici

Daha önce egzersiz yaptım, zar zor nefes alabiliyorum. Derim gergin. Uzuvlarım sertleşti.

Bunu yapamam. Kalbim dört nala atıyor, duvardaki yağlı boya tablodaki at kadar hantal. Onu görmek sinirlerimi paramparça etti. Grant beni bu kadar dikkatle izlerken, sakın kalmak ve çuvallamamak için hiçbir umudum yok. Lanet olsun. Kendimi ifşa edip David Bree-Fogg'la evleneceğim ve hayır. Bu olmamalı.

"Bayanlar tuvaletine gitmeme izin verin lütfen," diye mırıldanıyorum. Biraz erken ama şansımı deneyeceğim. Grant'in gözleri ve dehşet verici varlığı üzerimde daha fazla kalırsa sandalyemden düşecek kadar titreyeceğim.

"Elbette," diye yanıtlıyor Grant, sanki bu onun etkinliğiymiş gibi.

Kardeşim başını öne eğdi. Ona gülümseyerek veda edeceğimi ama bana son bakışı, başlangıçta yanlış çatalı kullandığım için kaşlarını çatdığı zaman olacak. Güzel.

David ise tüylerimi diken diken ediyor. Tuvalette kızları gözetlemenin onun işi olduğunu söyleyen bir bakışla beni izliyor. İğrenç.

Ben yanından geçip giderken kralın bakışları bir saniyenin çeyreği kadar bir süre benimkilere kayıyor. Sıcak bir okşama gibi hissettiriyor. Ama hiçbir şey değil. Geçici. Dikkatsiz. Onun muazzam serveti ve gücü için bir tehdit olup olmadığımı dair en ufak bir yargı. Değilim. Ben gidiyorum.

Arkama bakmıyorum.

Orta bölmede ayakkabılarımı çıkarıp pencereden dışarı fırlatıyorum. Sonra elbisemi yukarı çekiyorum, küçük pencere çerçevesini kavriyorum ve kendimi yukarı çekiyorum. Bu kadar küçük bir boşlukta kıvranmak tahmin ettiğimden çok daha zordu. Sanırım çok fazla turta yedim.

Elbisem bu iş için tasarlanmamış, vücudum da öyle. Çerçeve etimi sıkıştırıyor. Bacaklarım cereyanlı bir pencereye kötü yerleştirilmiş perdeler gibi sallanıyor ve sallanıyor. Kalçalarımı küçük aralıktan içeri sürüklediğimde nefes nefese kalıyorum, saçlarım her yerde ve birbirine karışmış durumda ve

kıçım bir daha asla yuvarlak olmayabilir. Ama iyi planlamıştım. Pencere içeride yüksekte olmasına rağmen, kadınlar tuvaleti binanın hemen arka tarafında ve burada en son yemek yediğimizde gördüğüm ve hala olmasını umduğum çöp kutusu mevcut. Aksi takdirde kafamın üstüne düşme riskim olurdu.

Beni yanlış anlamayın, özgürlük buna değer ama yeni hayatıma beyin sarsıntısıyla başlamamayı tercih ederim.

Büyük siyah çöp bidonunun kapalı kapağına yarı düşüyor, yarı kendimi bırakıyorum ve nefesimi tutmak için bir saniye bekliyorum. Zıpladığımda yer, bacaklarımı çatlatırcasına çarpıyor ama irkilmek için zamanım yok. Ayaklarımı bir ayakkabının içine sokup diğerine doğru topallayarak ilerliyorum, elbisemi düzeltiyorum ve bakışlarımı bir o yana bir bu yana çeviriyorum. Yalnızım.

Bir çekişte parmağım, kendimi bir kement gibi hissettiren nişan yüzüğünden kurtuluyor. Dikkatsizce asfalta bırakıyorum. Umarım paraya ihtiyacı olan biri görür ve ona benden daha fazla neşe ve şans getirir. Onsuz daha iyiyim. Hissettiğimden daha fazla güvenle, Londra siyah taksisiyle buluşacağım sessiz sona doğru ara sokakta kasıla kasıla ilerlemeye çalışıyorum. Taksiyi bulup bindiğimde, sorun yok. Güvendeyim ve uzaktayım.

Siyah bir taksinin belirgin şeklini görüyorum ve göğsüm neredeyse rahatlıyor. Neredeyse geldik.

Beş adım. Üç. Bir.

"Merhaba!" Üzerinde Bosslady yazan tişörtüyle orta yaşlı bir kadın olan şoföre sahte bir neşeyle "Merhaba" diyorum. "Jessa için, değil mi?"

Kadın başıyla arka tarafı işaret ediyor. Büyük siyah kapıyı açıp aceleyle içeri giriyorum. Sonra kanım buza dönüşüyor.

Kabinin arkasında kingpin oturuyor.

HİBE

Jessa ığlık atıyor ve yarı çırpınıyor, yarı arkasından çarptığım kapıya düşüyor. Onu göğsüme doğru çekiyorum ve o benimle savaşıyor, kıvranıyor, kıvrılıyor ve ıslak, köpüklü bir vahşı kedi yavrusu gibi peneliyor.

Dakikalar sonra taksi bizi eve götürüyordu ve ben Jessa kucağımda koltukta oturuyordum, hala kavga ediyor, kaçmak için her şeye tutunuyor, tekmeliyor ve bağırüyordum.

"Kes şunu," diye emrediyorum usulca. abalarını tekrarlıyor ve ben de iç çekerek onu serbest bırakıyorum. Jessa kapıya doğru hamle yapıyor, kolu boşuna pompalıyor, sonra da cama vuruyor.

"Yardım edin! Biri yardım etsin!"

"Kurşun geçirmez camla kapatılmış," diyorum ona. "Kıramazsınız ve kimse sizi duyamaz."

Küçük bir hıçkırık çıkararak döndü. Kraliyet mavisi gözlerinde panik var ve bana doğru uçuyor. Koordinasyonsuz bir tokat ve bağırma saldırısı ve hayalarımın diz çökmeye alışıyor. Her zaman kelime ve cümle parçacıkları duyuyorum. Sen. Ben. Ben. Özgürüm. Hayır, istemiyorum... Çok yakın. Bırak beni. AĞladıka tutarsızlaşıyor.

Blok yapıyorum. Taşaklarımı koruyorum. Sakinleştirici sesler çıkartıyorum, çünkü ş anda mantığı duyamayacağını biliyorum. O

Planının başarısız olmasından dolayı dehşete düşmüş ve öfkeli. Yakalandığını biliyor ve bunu kabullenemiyor.

Sabırlıyım. Çırpınışlarından kaçıyorum ama bu benim için daha kolay. Daha büyük, daha güçlü ve açıkçası dövüş konusunda çok daha deneyimli olduğum için, bu çok basit. Yumrukları kadar gözyaşları da bana çarpıyor. O bir kasırga, bir kasırga, ama sert bir zeminle karşılaştığında enerjisini çabucak kaybeden bir kasırga. Ben.

Çoğunlukla, onu gördüğümde sikimin zaten olduğundan daha fazla tepki vermesine neden olacak herhangi bir yerine dokunmamaya dikkat ediyorum. Bir anlık bir bakış, beyzbol sopası gibi ereksiyon olmam için yeterli.

Sonunda yorulmaya başlıyor, adrenalini azalıyor ve hareketleri koordinasyonsuzlaşıyor. Benim yerime koltuğa vuruyor. Sonuna kadar savaşması gerektiğini, pes edemeyeceğini ve devam ederse kendine zarar vereceğini görebiliyorum. Sonsuza dek onun kum torbası olmayacağını.

"Bu kadar yeter," diye
homurdanıyorum. Beni
görmezden geliyor.

Bileklerini yakalayıp sırtının alt kısmına sıkıştırıyorum ve her iki kalçasını da benimkilerin arasına sıkıştırıyorum. Sıkıştığını anladığında vücudu hareketsizleşiyor. Kendini kontrol etmeye çalışırken göğsü kabarıyor ve sarsılıyor.

"Şşşt." Onu kucağıma alıyorum, başının üst kısmı çenemin hemen altında. "Güvendesin," diye fısıldıyorum.

İlk kez gerçekten dokunuyoruz ve vücudum bunun doğruluğuyla alevleniyor. Sertleşen sikimin açıkça onun yan tarafına batmaması için hafifçe kaymam gerekiyor.

Bana karşı rahat değil ama... Nasıl desem bilmiyorum. Dinleniyor. Uzuvarları gergin, sanki her an vahşi bir yaratık gibi beni pençelemeye geri dönebilirmiş gibi. Ama şu anda varlığımın sağlamlığını kabul ediyor ve onu tutmama izin veriyor.

Uzun dakikalar boyunca bu şekilde kaldık ve onun kollarıma ilk gelişini hayal ettiğim gibi olmasa da bunu kabul ediyorum. Bana isteyerek geleceğini ummuştum. Sonunda bakışları benimkilerle buluştu ve kıvranmaya başladı. Sadece birazcık. Test ediyor

ve çakıllı bir meme ucunu koluma sürüyor. Elbisesinin ince ipeğinin arasından sıcaklığını hissediyorum.

Yanlış hizalandığında birbiriyle savaşıyor iki mıknatıs gibiyiz, ama bir düğme olduğu an... O açılır. Bundan eminim. Benden titrek bir nefes kaçıyor.

Duydu ve durdu. Sanki bunun tek taraflı olmadığına dair rahatlatma nefesim onun kararlılığını güçlendirdi.

"Bırak beni." Kelimeler on dakika önce bana bağırdığı kelimelerle aynı olsa da, ses tonu farklı. Kırılmalı bir teslimiyet içinde. Kapana kısılmış vahşi bir hayvan, hapishanesinin sınırlarını keşfetmiş, şimdi zamanını bekliyor.

"Artık kavga yok."

Başını sallıyor ve bu hareket saçlarının ipeğini göğüs kafesine sürterek beni yeniden ateşliyor.

İsteksizce parmaklarımı bileklerinden ayırıyorum ve bacaklarımı onunkilerin üzerinden kaydırıyorum. Dolgun poposunun kalçalarımın üzerinde kayması çok lezzetli, ama libidoma aşağı inmesini söylüyorum. Şimdi o an değil ama yine de sikim zonkluyor.

Stiffly, karşı koltuğa geçiyor, omurgasındaki çelik yeniden sertleşmeden ve doğrulup çenesini kaldırmadan önce yarım saniyeliğine koltuğa çöküyor. Bir kraliçenin resmi.

Kraliçem. Kahretsin ama onunla gurur duyuyorum. Jessa Southwark aynı tarafta olduğumuzu gördüğünde, düşmanı olduğu kadar zorlu bir ortağı da olacak.

"Beni kardeşime geri mi götürüyorsun?" Sesi titremiyor.

"Hayır." Telefonumu çıkardım, bir haber sitesine tıkladım ve ona uzattım. Telefonu temkinli bir şekilde alırken parmaklarımız birbirine değiyor ve bu benim sikimi yeniden harekete geçiriyor, sanki onunla aramda bir zincir varmış gibi. Ben onun kölesiyim ve onun bundan haberi yok.

Siyah taksi şehirden ayrılırken bile Jessa, Avustralya'da kalmak için rezervasyon yaptırdığı yerde bir bomba bulunduğu haberine bakarken hareketsizdir.

"Kiraladıkları suikastçıya tarihi öne çekmesi için güncellenmiş emirler verdim. Bunun bir karışıklık olduğuna inanacaklar.

zaman farkı. Oteldeki bir hizmetçi 'tesadüfen' bombayı fark etti," diye açıklıyorum. "İyi para alıyordu, merak etmeyin."

"Ne tesadüf," diye mırıldanıyor, sabit bir şekilde ekrana bakarak. Başparmağını yukarı kaldırıp kaydırarak her ayrıntıyı incelerken ağzı aşağı doğru eğiliyor.

"Oldukça," diye katılıyorum. "Bu girişimde başarısız oldular. Ama tekrar deneyecekler."

Kim olduğunu sormuyor, çünkü o zeki bir kız. Nişanlısı ve erkek kardeşi. Gözüne bir şey kaçmış gibi gözlerini kırıştırıyor, bakışlarını otelin fotoğrafından ve onun ölmüş olabileceğini gösteren yazıdan ayıramıyor.

"Ama neden?" diye fısıldıyor sonunda.

"O konuşmadan haberim yoktu." David Bree-Fogg adamlarından birine Avustralya'ya gitme emri verdiğinde ortaya çıkan olay. "Sanırım parayı aralarında paylaşmanın daha kolay olacağına karar verdiler. "

"Hayır." Başını sallıyor ve telefonumu yanımdaki koltuğa fırlatıyor. "Param henüz onlarda değil. Düğün yarın olacaktı."

"Yine de beyaz gelinlik içinde, kilisede, seçkin davetli listesiyle çekilmiş fotoğraflarınız var. Ve düğün kahvaltısında. İhtiyaçları olan tek şey sertifikadaki imzanızı taklit etmek ve David için önemli bir iş toplantısı gibi bir neden bulmaktı, bu da sizi balayına daha sonraki bir uçuşla takip ettiği anlamına geliyordu." Haklarını vermeliyim, sağlam bir plan.

Gözlerini kapatıyor ve planlarının bugün olan her şeyi nasıl anlamlandırıldığını gördükçe yüzü buruşuyor. İki gelinlik konusundaki garip ısrar. Tüm o resmiyet. O gizli yüzük.

"Kaçışımı biliyorlardı. Ve lanet olsun... Kardeşim. Ayrılırken gözlerimle bile buluşmadı. Benim..." Boğuluyor ve kuyruğunu kısıtıyor ve gözyaşları sessizce yanaklarından aşağı dökülüyor.

Öz kardeşi onu önemsiz bir milyon pound için öldürmeyi planlıyordu. Onu kollarıma alıp teselli etme dürtüsü neredeyse baskın geliyor. Ama kalbimin istediği bu olsa da, mantıklı aklım onun bu yeni gerçekliği kabullenmek için zamana ihtiyacı olduğunu biliyor.

"Sen benim hayatımı kurtardın." Gözyaşlarını parmaklarıyla silerek başını sallıyor. "Nereden biliyordun ki?"

"Seni korumayı kendime iş edindim, Jessa." Bunu itiraf etmek iyi hissettiriyor, onun için hissettiklerimin küçük bir parçası olsa da.

Alnı şaşkınlıktan kırışıyor. Onu sevdiğimi ve onu mutlu etmek için ne gerekiyorsa yapacağımı anlamıyor ama anlayacak. Zamanla.

Bir süre sessizlik içinde yolculuk ediyoruz. Jessa topuklarını tekmeliyor ve koltuğa kıvrılıyor, kollarını dizlerinin üzerine ve etrafına kavuşturuyor, ağzını bileklerine bastırıyor. Bir pangolin gibi, yumuşak karnını korumak için kendi içine doğru kıvrılıyor.

Artık çok geç.

"Nereye gidiyoruz?" diye soruyor bir süre sonra, kendini açıp ayakkabılarını tekrar giyerek. Yutkunurken dalgalanan boğazı dışında daha güçlü görünüyor ve sesini aynı seviyede tutmak için çaba sarf ettiğini söyleyebilirim.

"Benim evim."

"Neresi orası?"

"Kaçamazsın, tatlım." Çünkü durumu değerlendirdiğinde böyle düşündüğünü biliyorum. Amacına hizmet etmek için benden en fazla bilgiyi nasıl alabileceğini. "Ama ev ilçelerde."

Ağzı düzleşiyor ve beni bir aşağı bir yukarı süzüyor.

Ben de ona bakma fırsatını değerlendiriyorum. Daha önce hiç doyasıya bakmamış değilim, ama sonsuza dek yeterince uzun olmazdı. Meme uçlarına kadar yumuşak dalgalar halinde dökülen sarı saçları var, saçlarındaki renkler en parlak gün ışığı beyazı sarısından koyu karamela ve aradaki her şeye kadar değişiyor. Saçları son derece güzel. Ben

ellerimi ipeksi tellere daldırmak ve o bana binerken yumruğumu içine sokmak için can atıyordum. Ya da ben onu arkadan becerirken. Başlamak için. Yapılacak çok şey var. Jessa'dan istemediğim hiçbir şey yok.

Yüzü tatlı ve kalp şeklinde, kalkık bir burnu, küçük bir aşk tanrısı yayı ağzı, esmer pembe dudakları ve gece karanlığından önceki gökyüzü mavisi gözleri var. O kadar gölgeli bir mavi ki uzaktan bakınca gözlerinin siyah olduğunu sanırsınız. Jessa'ya bakmaya doyamıyorum. Fotoğraflar ya da kamera kayıtları yeterli değil. Onu gerçekten görmeliyim.

Son üç yıldır yaptığım şeye genel olarak takipçilik diyebilirsiniz. Sevgilimi takip etmeyi seviyorum. Onu gözümün önünde tutmayı. Reşit olana, kendi parasına ve kendi seçimlerine sahip ve koruyucu ağabeyinin pençesinden kurtulacak yaşa gelene kadar onu desteklemek. Beni seçecek kadar olgunlaşana kadar.

Birkaç saat içinde 21 yaşına girecek. Genç, taze ve tatlı ve erkek kardeşinin David Bree-Fogg'a övündüğünü duyduğum gibi, hâlâ bakire.

Bekareti mi?

Bu benim için. Bu onun kararı, ama hata yapmasın, onun ilk seferi benim ve diğerleri de öyle. Kardeşinin onu bir gösteri midillisiymiş gibi satmaya çalışmasını beklemiyordum.

O pislik, kızımın seçimlerini elinden almaya çalışmanın ve beni zorlamanın bedelini ödeyecek.

Jessa'yı ilk kez üç yıl önce, kendimi her zamanki gibi yersiz hissettiğim bir partide odanın diğer ucunda görmüştüm. Güç ve zenginlik basamaklarını yaşıtlarımın yanında rahat edemeyeceğim kadar hızlı ve şiddetli tırmanmıştım. Dikkatli, sarışın, genç bir dişi aslan, zayıf açılar, düz saçlar ve her şeyi içine alan mavi gözler. Zeki ama beceriksiz. Tek başınaydı, gülecek ya da güvenecek kimsesi yoktu.

Onu istedim. Aramızdaki bağ hızlı ve içgüdüsel, bedenimin her parçasından ona doğru bir çekim vardı.

Özel kalemime ters bir soru sorsaydım bilirdim: Jessica Southwark 18 yaşındaydı.

Sikeyim. Jessa benden yirmi yaş küçükken onu istemek iğrençti. İğrenç. Ama uzak duramadım. Daha fazlasını öğrenmeliydim. Onun bir yetim olduğunu duyduğumda, yanlış zamanda yanlış yerde yakalanmış ve bir çatışmada öldürülmüş iki paralık gangsterlerin kızı, erkek kardeşinin vesayeti altında, tüm koruyucu içgüdülerim tetiklendi. Yeterince büyüyene kadar ona uzaktan bakmaya karar verdim. Aradaki yaş farkının biraz daha azalması ve kendi hayatının sorumluluğunu alması için birkaç yıl daha.

Jessa'ya dikkatlice, hak ettiği kadar yumuşak bir şekilde kur yapmaya niyetliydim. Bana olan aşkını bir sera çiçeği gibi büyütmeyi, özgüvenini yeşertmeyi ve istediği her şeyi sağlamayı amaçlıyordum. Ona kendisi olması için alan tanıyacak ve birbirimiz için mükemmel olduğumuzu fark etmesini sağlayacaktım.

Sadece birkaç saat önceden haber vererek onu kaçırmak değil.

Kardeşi bunun bedelini ödeyecek. Ve lanet David Bree-Fogg da. Masanın altında kaybolan kolunun açısını gördüm. İçeri girip benim olana dokunduğunu gördüğüm an ölmüştü.

O değil. Jessa benim kraliçem. Benim, evet, ama herkes ona gereken saygıyı gösterecek.

Göğsüme baktığını fark edene kadar bir an geçiyor, sanki bu görüntü onu iradesine karşı zorluyor. Bakışlarını karın kaslarımın üzerinde, pantolonumun kemerinin tenimle buluştuğu yere kadar takip ediyor. Sonra da göğüs kaslarıma. Acaba oradaki ve göbek deliğimden aşağıya doğru inen siyah kılları seviyor mu, yoksa onun için ağda mı yaptırmalıydım? Sonuç olarak vücudumu daha çok sevecekse biraz acı çekmeye razıyım.

İpek beyaz elbisesinin içindeki küçük göğüsleri öncekinden biraz daha hızlı inip kalkıyor. Ellerini bana uzanmaktan kendini alıkoyuyormuş gibi birbirine kenetleyerek başka tarafa bakıyor.

Görünüşe göre gördüklerini yeterince beğeniyor.

Parmak eklemleri bembeyaz, yüzünü saklıyor. "Nereden biliyorlardı? Avustralya planımı mı?"

"Telefonunuzda casus yazılım var." Çok alçakça. Kızımı takip ediyorum ama bunu ben bile yapmazdım. Bu onu görme ve koruma ihtiyacımın çok ötesinde. Bu onu en kaba, en el altından manipüle etme girişimiydi.

Ağzı sert bir çizgi haline geliyor. "Anlaşıldı. Kardeşim her zaman hilekârdı."

Aynen öyle. Birbirimizi anlıyoruz. Kontrolü devrettiğinde, bu bana güvendiği için olacak. Adil bir rekabette, yaklaşımımın ona daha çok şey kazandırdığını gösterdiğimde olacak.

"Anlamıyorum," diyor sonunda. "Bu durum sana ne kazandırdı? Beni kurtardın ama neden? Ne istiyorsun?"

Ve o benim kızım olduğu için, ona filtrelenmemiş gerçeği veriyorum. Konuşmadan önce düşünmem. Kalbimden geçeni söylerim ve en başından beri de öyleydi.

"Seni istiyorum."

JESSA

Uçsuz bucaksız eski bir kuru taş duvar boyunca ilerlerken güneş batıyor, sonra bir tarafında küçük bir bekçi evi olan, pencereleri yanan ve gürültüsüzce açılıp hemen arkamızdan kapanan yüksek siyah metal elektrikli kapıları olan bir girişten geçerek yoldan çekiliyoruz. Yol, akşam ışığında kamuflaj gibi yamalı kabukları ve aşağı sarkan genç tohumların sarkan küpeleri ile Londra çınar ağaçları ile kaplı.

Grant kafamın içinde tekrarlanan sözleri söylediğinden beri ikimiz konuşmadık. Daha önce hiç duymadığım ama yine de tanıdık gelen bir şarkının sözleri. Seni istiyorum.

Bu çok yakın. Çok fazla. Bir şekilde kalbimin içine baktı ve birinin evreninin merkezi olmayı arzuladığımı gördü.

Ama sonuçta bunun bir önemi yok, çünkü ona inanmıyorum. Ben bir hiçim. Sadece normal, alt kademe bir mafya prensesiyim. Daha çok orta sınıf bir mafya kızı gibi. Güçlü, güzel, tecrübeli ve otorite sahibi. Her kadın onun tembel parmağına koşarak gelir. Evet, öz kardeşim beni dünyanın öbür ucunda tek başıma ölüme gönderecekken o müdahale etti. Ama kim bilir

Burada hangi mafya politikaları işliyor. Grant'in beni kurtarmasının bir dizi finansal ve güç oyunu nedeni olabilir.

Hâlâ limuzinin karşı tarafında üstsüz bir şekilde duruyordu. Yol boyunca beni izledi, sanki bunu yapmak bir zorunlulukmuş gibi. Telefonu sürekli çalışıyordu ve kaşlarını çatarak mesajlara baksa da, sadece benim gardiyanım olmaktan memnun görünüyordu.

Belki de kaçmaya çalışmamı bekliyordur. Ama çok yorgunum ve mücadele edemeyecek durumdayım. Haberlerde kalacağım otelde bir bombanın ele geçirildiğini görmek beni acı verici bir teslimiyete sürükledi. Kardeşimin beni feda etmeye istekli olduğunu biliyordum ama bu boyut beni yaraladı. Gerçekten yalnızım.

Araba durup Grant bana elini uzattığında kabul ediyorum ve sıcak parmakları elimi kavrayıp başparmağı parmak eklemlerimi yumuşatırken hiçbir şey hissetmediğimi söylüyorum.

Evi bir dönem draması filminin seti olabilirdi, krem rengi taşlar ve devasa pencereler ve her iki tarafa da gizlice bakmama rağmen, ne kadar büyük olduğunu bile göremiyorum. Sanki sokaktan topladığı kaçak bir gelin değil de bir prensesmişim gibi beni geniş merdivenlerden yukarı çıkarıyor.

İçerisi tahmin edilebileceği gibi muhteşem. Giriş holü mermer zeminli, yüksek tavanlı ve çift merdivenle iniliyor. Filmlerdekinden biri ve kahraman ile kadın ortada buluşuyor. Yine de bir yanımda buna bayılıyor ve beş yaşında bir çocuk gibi ciyak ciyak bağırarak etrafta koşturmak istiyor.

Ama gerçek şu ki, burası güzel bir ev olabilir ama Lambeth beni bırakabilir. Hayatım boyunca bir hapishanedeydim. Artık değil.

"Size odalarınızı göstereyim," diyor kapıyı tıkırtıyla kapatıp anahtarı kilide sokarken.

"Hayır." Duruyorum, beni merdivenlere doğru götürmeye çalışırken ellerinden kurtuluyorum. Arkasına bakıyor ve kaşları çatılıyor. "Ben Avustralya'ya gidiyorum. Nişanlığım planından beni haberdar ettiğin için teşekkür ederim ama artık gitmek istiyorum."

"Sanırım talepte bulunacak bir konumda olmadığınızı göreceksiniz," dedi.

"Çünkü beni kaçırdın." Beni öldürölmekten kurtarmış olabilir ama burada onun iyi adam olduğunu kabul etmiyorum. Adam kaçırma hâlâ bir suç.

"Evet." Sırıtırıyor. "Dediğim gibi. Talepte bulunacak durumda değilim."

Sanırım haklı. Dişlerimi sıkarak beni merdivenlerden yukarı çıkarmasına izin veriyorum, sonra önce lüks duvar kağıtlarıyla kaplı bir koridordan sonra diğerinden aşağı iniyorum ve şimdiden biraz kayboldum. Bu ev çok büyük.

Bakışlarım sürekli Grant'in çıplak omuzlarına kayıyor. Güçlü görünüyorlar. Gerçekten güçlü, bunu daha önce keşfetmiştim, değil mi? Ben onunla dövüşürken, o beni zahmetsizce uzak tuttu, asla canımı yakmak zorunda kalmadı.

"Burada kalacaksın." Grant bir kapı açıyor ve ben de soluk mavi ve beyaz renklerle dekore edilmiş, ayaklarımın içine batacağı kadar pelüş bir halıya ve yumuşak, uçuşan perdeleri olan sayvanlı devasa bir yatağı sahip bir süite adım atıyorum. Neredeyse mükemmel ve son detayları düzeltmek için parmaklarım kaşınıyor. Kapıyı nazikçe ama sertçe kapatıyor. "Kardeşin ve nişanlıyla ilgilenmem ve seni onların tehditlerine karşı güvende tutmam için bana bir ay ver. Bunu seyahatinden önce küçük bir tatil gibi düşün. Avustralya'daki yeni hayatını ya da nereye gitmek istiyorsan orayı planlaman için ihtiyacın olan her şeyi sağlayacağım." Ağzının acı bir şey tadıyormuş gibi buruştuğunu görmek için tam zamanında etrafıma bakıyorum.

Ve beni tuzağı düşürmeye çalıştığını fark ettim.

"Burada gerçekten neler oluyor? Kardeşimin sana borcu mu var? Onun borçları için paramı alabilesin diye seninle evlenmeyeceğim." Sanırım en bariz sebep.

Piç herif gülme cüretini gösterdi. "Ben senden çok daha zenginim, tatlım. Senin servetine ihtiyacım yok. Sende ne var, birkaç milyon mu? Güzel bir ev ve tutumlu bir eğlence hayatı için yeterli. Bende bunun bin katı var."

"Bunun vücudumu satın alabileceğiniz anlamına geldiğini de düşünmeyin," diyorum gururla. Bizim dünyamızdaki erkeklerin tek istediği bu. Para ya da seks.

Başını yana eğiyor. "Böyle mi düşünüyorsun? Sadece doymak bilmeyen hayvani şehvetimi senin pürüzsüz bakire kıvrımlarında dindirmek istediğimi mi?"

Şehvetini söndürmek. Dürüst olmak gerekirse, böyle söylediğinde karnım ısınıyor ve gevşiyor. Bekaretim hakkındaki doğru tahminini görmezden geliyorum.

"Yoksa neden beni kaçırasın ki?" Beni isteme saçmalığı yüzünden mi? İmkansız.

"Seni korumak için," diye basitçe yanıtlıyor.

"Elbette," diye alay ettim. "Kendimi savunabilirim, senin gibi yaşlı bir adama ihtiyacım yok." Bir yalan. Tamamen yalan. Onu neden yemlediğimi bile bilmiyorum. Bu durumda biraz nüfuz kazanmaya çalışıyorum belki de. Yakalandım ve onun kaprislerine maruz kaldım.

Gözleri şimdi parlıyor, neşeyle evet, ama tehditkâr bir şeyle de. Bir meydan okumada bulundum ve bunu kabul edeceğine dair içimde kötü bir his var.

"Geçmişte kaldığımı düşünüyorsun, değil mi?" diyor korkutucu bir yumuşaklıkla.

"Evet. Beni o taksiye kilitledin. Beni bir ay boyunca buraya kitleyeceksin. Kendimi kanıtlamam için bir şans bile vermedin." İçim titrerken bile sesim onunkine eşit derecede sakin olduğu için kendimle gurur duyuyorum. Yapraklarla oynamayı hayal eden bir köpek yavrusu gibi titriyorum. "Bana adil bir yargılama bile yapamadınız. Kaçmak için bir fırsat."

Gölümsüyor. "Eşit bir dövüşte beni yenebileceğini düşünüyorsun, değil mi? Pekâlâ. Bir yarışma seç."

Bunu hiç düşünmemiştim. Yaşlı olduğu için onunla alay ettim ama yirmi yaş büyük olmasına rağmen benden daha büyük ve daha güçlü. Daha iyi yapabileceğim tek dövüş, onun kaslarının dezavantaj olacağı bir dövüş olurdu. Şu anda aklıma bir şey gelmiyor ama tamamen

..her ikisini de mahvetti. "Bu bir güç testi olamaz. Seninle bilek gürüşü yapmayacağım."

"Mmm." Ses gürleyen bir mırıltı. "Kovalamacaya ne dersin?"

Oh. Ben... Ben hızlı olabilirim. Kulağa o kadar da kötü gelmiyor. Oldukça adil görünüyor. "Tuzak nedir?"

"Kaçmak mı istiyorsun?" Elini cebine atıyor ve bir anahtar çıkarıyor. "Özgürlüğün için bir yarış. Ön kapıya ulaşırsan, yürüyüp gidebilirsin."

Kulağa hoş geliyor. Hevesle başımı sallıyorum.

"Ama eğer seni yakalayamayacak kadar yaşlı olmadığım ortaya çıkarsa..."

Kıpırdamıyorum. Gözleri parlıyor ve an, kızıla boyanmış bir ufukta alçalan güneş gibi uzuyor. Ödül olarak ne talep edecek?

"Yirmi dört saat boyunca burada benimle kal ve ne istersem."

Şok içimde yankılanıyor. Kaybedersem, o gün için onun olurum. Kontrol yok, durmanın yolu yok. Bacaklarımın arasında anında ısı birikiyor ve meme uçlarım sertleşiyor.

"Eğer sana uygun olduğumu kanıtlarsam, o güzel vücudunu kullanabilirim. Ve çok yaşlı olduğum için, seni zevkten ağlatırken kıvrandıracak sapkın eylemleri keşfetmek için bolca zamanım ve deneyimim oldu."

Aman Tanrım. İçimden deprem gibi bir ürperti geçiyor ve özümde sıcak ve sıvı hale geliyorum.

"Ya da oyunu oynamazsın ve güvende olana kadar benim korumam altında sessizce kalırsın. Seçim senin."

Benim seçimim.

En azından seçeneklerim var, bu da ağabeyimin bana verdiği kadar fazla. Grant'in bakışları yüzümden hiç ayrılmıyor. Bu adam çok gergin. Yanan metalle yüzleşmek gibi.

Başka tarafa bakıyorum. O oradayken düşünemiyorum, o kadar yakışıklı ve odaklanmış.

Ama hala onun ilgisini hissediyorum, inatçı. Amansız.

Düşünmek. Düşünmek zorundayım.

Bahsini kabul edersem ya hep ya hiç. Eğer onu , sonunda dışarıda olacağım. Esaret altında 21 yıl geçti. Evet, kardeşimin beni yakalama riski olacak ama bu gerçekten de Kingpin ile kapana kısılmaktan daha büyük bir risk mi?

Bu ayı beklemenin en mantıklı yol olduğunu görebiliyorum ama öyle mi? Onun kontrolü altındaki bir ayda çok şey olabilir. Her iki durumda da verdiği sözlere sadık kalacak mı?

Evet, öyle. Kingpin başka ne olursa olsun, bence sözünün eri bir adam.

Bu durumda... Ona gizlice bir göz attım. Formda. Kaslı. Hatta iri yarı. Ama çevik mi? Orada avantajlı olabilirim. Ve eğer kaçabilirsem.

Eğer şimdi çıkarsam, çifte avantaj elde etmiş olurum. Başka bir yaldızlı kafeste sefil ve yalnız bir ay geçirmek zorunda kalmam. Ve kendimi Grant'in önüne atıp aşağılanmaya direnmek zorunda kalmayacağım. Çünkü Tanrı biliyor ya, bu direnmek olacak. Etrafında bir güç var, sanki kendisinden küçükleri içine çeken uzay gemilerinden biri gibi. Yörüngesine parlayan bir meteor çeken bir gezegen, ancak atmosfere girdiğinde onu yakmak için.

O korkutucu biri ve içimde bundan hoşlanan vahşi bir yaratık olsa da, herhangi bir yanılsama içinde değilim. Bu adam, eğer teklif edersem benden istediğini alır ve kalbimi kırar.

Yani yarış daha iyi, değil mi? Kazanırım ve giderim. Yeni bir hayat kurmanın ve Colin ile David'den bir adım önde olmanın bir yolunu bulurum. Ya da yarışmayı kaybedersem, en azından Grant'le sadece bir gün birlikte olurum, "Seni istiyorum" dediğinde ne demek istediğini düşünüp kafayı yiyeceğim koca bir ay değil. Ne için? Hizmetçisi olmak için mi? Benim gibi bir kızdan ne isteyebilir ki?

Ayrıca, bir günlüğüne onun olmak çok mu kötü olurdu? Tam olarak ne talep edeceğini bilmiyorum. Ama Grant'in benim ilk her şeyim olduğunu düşününce içimden ılık bir ürperti geçiyor. Zihnimin dış girintileri

bana ne yaptıracağını merak ediyorum. Bana nasıl bir ahlaksızlık yaptıracağını.

Hoşuma gidebilir.

Bu karmakarışık düşünceler kafamdan geçerken o metanetle bekliyor. Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturmuş, sanki tüm gücünü ve kuvvetini içinde tutuyor.

Bunu yapabilirim. Kazanacağım ve buradan gideceğim. Uzun bir ay boyunca tek bir langırt topu gibi evinin etrafında dönmek yok. Onun merhametinde yirmi dört saat bile bundan iyidir.

Bakışlarımı onunkilere çevirdiğimde, hemen o grinin içinde boğuluyorum. Alacakaranlıktaki bir kar fırtınası gibi içinde kayboluyorum.

Ağzımı açıyorum ve ben daha kelimeleri söylemeden o cevabı okuyor. Parlama kısa sürüyor ama gördüğümü biliyorum. Rahatladım. Bir oyun için mi? Milyarder kralım sıkıldı mı? Ya da... Görünüşte soğuk olan gözlerinde bir içgörü görüyorum. Yalnızlık mı?

Kalbim sempati içinde kasılıyor. "Evet. Kabul ediyorum."

HİBE

Hiçbir şeyi bu kadar çok istememiştim. Onu.

Ve kazanamayacağını bilmesi gereken bir yarışa kabul ederek durumu daha da ateşli hale getirdi.

"Ne kadar önden başlamak istersin?" Ayakkabılarımı ve çoraplarımı çıkarırken soruyorum. Topuklu ayakkabılarını odanın diğer tarafına fırlatıyor. Mantıklı kız, onu yavaşlatırlar.

Ama ayağının kemeri çok güzel. Jessa'yla ilgili her şey seksi. Onu yakaladığımda ona yapacaklarımın zihnimdeki imgesinin birleşik etkisi - çünkü bu önceden belirlenmiş, onu yakalayacağım - ve avcı olmanın cazibesi, aletimin kaya gibi sert olduğu anlamına geliyor.

"Evinizi bilmiyorum. Otuz saniye."

Kıkırdıyorum. "Yaşlı bir adamı geride bırakacak kadar hızlı olmadığını düşünüyorsun galiba, tatlım." Geçen yıl kırk yaşına girdiğimde bir an kendimi yokuş aşağı iniyormuş gibi hissettim. Londra mafyasının zirvesine çıkmak için çok uzun yıllar çalışmışım. Ama Jessa'nın dışarıda bir yerlerde olduğunu ve benim için neredeyse hak iddia edecek yaşta olduğunu hatırlamak? Görevlerimden bir saatliğine uzaklaşıp şoförünün yerine geçebildiğimde ya da koşuya çıktığında onu izleyebildiğimde onu anlık olarak görmek. Bu beni yine on sekiz yaşında hissettiriyor ama iyi anlamda. Tecrübesizlik olmadan

Yeni bir mafya patronu olmak, ama tüm azgınlık, sürekli sertleşme ve şansın sizinle olduğu ukalalığıyla.

"Daha hızlı olduğumu biliyorum. Sadece sana güvenmiyorum," diye tersliyor ama vücudumun görüntüsüne nasıl da kapıldığını görüyorum. Ereksiyonumu fark etti ve bakışlarını pantolonumdaki şişkinliğe çevirip duruyor, sonra da kendine sürekli bakmamasını söylüyormuş gibi başka yöne çeviriyor. İnce ipek elbisesi çok açık ve göğsü pembeleşmiş... Uyarılmış mı? Bunu öğrenmekten zevk alacağım.

"Yapacaksın." İyi niyeti kanıtlamak için ezici bir zevk ve birden fazla orgazm gibisi yoktur. "On saniye."

"Otuz saniye, yoksa anlaşma yok." Yutkunurken boğazı düğümleniyor ve çıplak ayak parmaklarıyla halıyı sürtüyor.

Benim gururlu kızım. Neredeyse ona bunun onun fikri olduğunu ve onu bir ay boyunca nazikçe kur yapmak istediğimi, onu becermem için bana yalvarana kadar güvenini yavaş yavaş inşa ettiğimi hatırlatacağım. Ama kendisinden çok daha güçlü bir adamın onu gülünç bir engelle alt etmesinden daha azını kabul etmeyecekti. İmkansız bir handicap. Pekala. Kendini güvende hissetmesi için erkeksi bir güç gösterisine ihtiyacı var. Bunu ben yapacağım. Onun için.

Bundan çok tahrik olduğumu inkar . Ve son teslimiyeti - içine derinlemesine sokmam, boşalana kadar sikimi sertçe yumruklarken son birkaç yıldır her gece düşündüğüm gibi onu beslemem- sadece o istediğinde olacak olsa da, yirmi dört saat içinde ona yapabileceğim başka birçok şey var.

Ön kapının anahtarını uzattım. "Bir. İki." Gözleri kocaman oldu.

"Üç."

Avucumdan anahtarı kaptığı gibi koşmaya başlıyor; sarı saçları, beyaz ipeği ve pembe teniyle süitinin kapısını açıp koridora kaçıyor. Yumruğu anahtarı sıkılı tutuyor. Yüksek sesle saymaya devam ederken koridordan onu izliyorum. Onu koşarken izledim.

Ama bu çok daha iyi. Ben 10'a geldiğimde o koridorun sonuna ulaştı.

İçimden bir belirsizlik geçiyor. Hızlı olmalıyım. Dışarı çıkmadan önce onu yakalamak için çok hızlı. Sonra ne olacak? Katil kardeşi tarafından kaçırılacak. Kesinlikle olmaz.

Koridorun sonunda duraksıyor ve ben kalbim ağzımda izlerken, sağa, diğer koridora doğru kaçıyor... Ön kapıdan uzağa.

Ayak sesleri yavaşladığında on beş yaşındaydım. On altı ve sessizlik. On yedi ve boğucu bir fark ediş. Evin o tarafında merdivenler var. Ama onunla o merdivenler arasında kütüphane ya da antreye ve diğer yatak odalarına açılan birkaç kapalı kapı var. Bunu bilmiyor. Tek bildiği buranın tanıdık olmadığı ve yanlış yöne gittiği.

Gülümsüyorum. Çünkü az önce oyun alanını bizim için eşitledi. Saymaya devam ediyorum ve yirmi yedide onun peşinden koşma isteğiyle seğiriyorum. Yirmi sekiz ve onun koridorun sonundan hızla geçtiğini görüyorum. Bana bakıyor ve parlak gözlerini görüyorum, ama paniğin yanı sıra, beni fazladan bir saniye daha görüş alanında tutmak için dönerken bir beklenti kıvrımı da var. Bu kovalamaca onu şimdiden derinden etkilemiş. Hayatı için kaçmak, bundan zevk alacak kadar güvendiği biriyle oynayabileceğini hiç düşünmediği bir oyun.

"Otuz." Hızla kalkıyorum. Ereksiyonum bu konuda gerçekten yardımcı olmamalı, ama avcı içgüdüğü devreye girdi ve ihtiyaçla titriyorum. Yumuşak küçük avım orada ve kendine zarar vermeden önce onu yakalayacağım.

Geçidin dönemecine tam zamanında ulaşıyorum ve onu geniş koridorda sadece on adım ileride görüyorum. Bir sandalyeyi kapıp yoluma devirerek koşmaya devam ediyor.

Zeki. Benim kaslı bir sakar olduğumu düşünüyor. Bir hamlede sandalyeyi fırlatıyorum. İnişim ağır oldu ama adımlarımı hemen toparladım.

Arkasını kontrol ederken ciyaklıyor ve engeli aştığını görüyor.

Bacaklarını serbest bırakmak için beyaz elbisesini daha da yukarı sıyrıyor. Gerekenden çok daha fazla. Şimdiye kadar eteği dizlerindeyken koştu, ama neredeyse beline kadar çekiyor ve ellerimi aşağıya doğru gezdirmek için sabırsızlandığım bacaklarının tamamını ortaya çıkarıyor. Eğer dikkatimi dağıtmaya çalışıyorsa, bu Atalanta'nın elması değil. Onun tüm hareketleri beni teşvik ediyor.

Kalçasının o bakışı ve kıcının kıvrımı beni odaklıyor. Yumuşak ve kremi görünen tenine karşı beyaz külotunun çizgisini görebiliyorum. Çok lezzetli ve onu benim yapmak için sabırsızlanıyorum. Onun her tatlı parçasının tadını çıkaracağım.

Her şey tehlikede. Sadece bu baştan çıkarıcı, masum kızla olan geleceğim değil, onun korunması da. Kaçmasına izin verirsem ve kendini tekrar tehlikeye atarsa hayatı tehlikeye girer. Nişanlısının dolandırıldığını anlaması uzun sürmeyecek ve gelini uçağa hiç adım atmamış olacak.

Ve eğer o noktada savunmasız ve yalnızsa.

Bu düşünce bacaklarımı öfkeyle çarptırıyor. Arayı kapatıyorum, ondan daha hızlı ve daha kararlıyım. Kalçalarım eforla yanıyor ve dizlerim her adımda sızlıyor. Tüm acıyı görmezden geliyorum ve daha çok itiyorum.

Merdivenlere varıyor ve aşağı inerken sadece bir saniye arkasımdayım. Neredeyse ona dikkatli olması için bağıracaktım. Ama o hızlı ve emin adımlarla ilerliyor.

Benden önce ön kapıya ulaşacak. Kapıyı açmadan onu yakalayacağım ama manevi zafer onun olacak. Minx. Hatasına rağmen, hızlı ve çevik.

Onun tartıştığı düşüncesi beni merdivenlerin son basamağındaki trabzandan atlatıyor ve adrenalinin etkisiyle zar zor hissettiğim ama dizlerimin daha sonra şikayet edeceğini bildiğim bir çıtırtıyla yere iniyorum.

Yere çarpıp kendimi ileriye doğru ittiğimde, hızını durduramayarak bana doğru koşuyor. Anahtar mermer zeminde takırıyor.

Kollarımda. O benim.
Yine de bu onu durdurmuyor.

JESSA

Kuyruğundan yakalanmış bir fare gibi çığlık atıyorum.

Merdivenlerin yarısından Fransız sokak koşucuları gibi atladı ve durmak için çok geçti. Ellerimi havaya kaldırıp ondan kurtulmaya, onu itmeye çalışıyorum. Kalbim bulabildiği herhangi bir çıkıştan göğsümden çıkmaya çalışıyor. Boğazımdan. Göğüs kafesimden. Omurgamdan. O da benim gibi özgürlüğü için savaşıyor bir hayvan.

Yine de kaçacağım. Grant beni tam olarak kavrayamıyor ve beni göğsüne doğru çekmeye çalıştığı yerden sıyrılıyorum. Özgürüm.

Ama Grant'i uzaklaştırmak için iki yumruğumu da kullanırken, elbisemin ipeksi kumaşı düşüyor ve bacaklarıma dolanıyor. Grant'i savuştururken onu tutmaya çalışıyorum ama faydası yok. Umutsuzca çırpınan bacaklarım ipeği kalçalarıma takıyor, sürtünme sıkıyor, daraltıyor, topallatıyor. Bir an için ağırlıksızım, ileri doğru koşmakla takılmak arasında gidip geliyorum. Sonra düşüyorum, kendimi yakalamak için ellerimi uzatıyorum, ta ki belimdeki bir kol ciğerlerimden havayı çekene kadar.

Sırtım sıcak, kaslı bir göğse çarptı.

Başarısız oldum. İşim bitti. Kalbim göğüs kafesimin sınırları içinde olduğu gibi ben de burada kapana kısıldım.

Grant de benim gibi zor nefes alıyor. Sırtımın küçük kısmına bastıran sıcak, katı bir uzunluk. Özgürlüğüm elimden kayıp giderken ilk aklıma gelen bu olmamalıydı. Ama ilk kez bir erkeğin sikini hissediyorum. Hem de hiç. Nefesim kesilirken ve kanımda panik dalgalanırken bile bu ilgi çekici ve heyecan verici.

Çırpınıyorum. Vahşi bir hayvan gibi çırpınıyorum ve bir an için işe yaradığını düşünüyorum. Onun elinden kurtulmaya çalışıyorum.

Beni acımasızca kendisine yapıştırıyor ama bu sefer göğüs göğüse. Karnımdaki sikiğin sertliği de dahil olmak üzere her yerini hissedebiliyorum.

Yarışımız onu zorladı. Hoşuna gitti. Ve... ben de öyle.

Hayatım için kaçma hissi ilkeldi. Ve onun peşimden geldiğini bilmek? Yanaklarıma sıcaklık hücum etti.

Ellerimi tutarak onları rehin aldı.

"Sen benimsin." Beni yere indiriyor, başımın arkasını kavıyor, beni serin mermere yatırmaya dikkat ediyor ve bileklerimi kavıyor. Sonra kalçaları içeri doğru bastırıyor ve ayak bilekleri kaval kemiklerimi sıkıyor ve ben çaresiz ve savunmasızım, ellerim sırtımın küçük kısmında yayılmış ve omuzlarım pürüzsüz zemine bastırılmış. Ön tarafım ise vücudunun tutuşuyla yanıyor.

Kapana kısıldım.

Beni korumalı. Kaçabilirim. Oyun henüz bitmedi mi? Ama şu anda yapamam. Yapabileceğim hiçbir şey yok.

Beni burada, bu zeminde alacak. Aleti mermerden daha sert, karnımda kavurucu bir iz gibi. İsteddiği ahlaksızlığı yapabileceğini söyledi ve bedenim onun istediği gibi kullanabileceği bir şey. Keşke meme uçlarım buruşmasaydı ve göğüslerim bu düşünceyle ağırlaşmasaydı. Beni masumiyetimden mahrum bırakacak.

"Ben bakireyim." Kelimeyi tükürdüm. Neymiş gibi? Koruma mı? Yani bana karşı yumuşak mı davranacak? Bu bile ne

Ne istiyorsun?

"Uh-uh. Yirmi dört saatliğine," diye gürlüyor kulağıma.
"Sen benimsin."

Bu ne anlama geliyor?

Bu da V plakalarımın yanmak üzere olduğu anlamına geliyor.

"Yirmi üç saat elli dokuz dakika, Kingpin." Aptalca itirafımdan sonra meydan okuyabildiğim için gurur duyuyorum. "Ondan sonra, ben gidiyorum." Nefes darlığım sadece koşmaktan. Kesinlikle.

"Gitmekte özgür olacaksın, evet. Ama gitmeyeceksin. Sana verdiğim zevke o kadar bağımlı olacaksın ki, kendini benden alamayacaksın. Dilimle ve parmaklarımla boşaldıktan, seni deliliğe sürüklediğimi hissettikten sonra hiçbir yere gitmeyi düşünmeyeceksin." Sesi derin ve sert, içimde yankılanıyor ve yanağının benimkine doğru kayması kıllarını yumuşak yüzüme sürtüyor.

Aman Tanrım. Sanki o kovalamaca beni yeterince azdırmamış gibi, şimdi de bu. Kendimi utandırıyorum. Amımın ne kadar şiştiğini ve ıslandığını hissedebiliyorum. Taşıyor.

"Seninle her türlü ahlaksız ve iğrenç fanteziyi gerçekleştireceğim, tatlım. Seni kirleteceğim ve buna bayılacaksın."

Uygunsuz bir şekilde tahrik olduğum için utançtan kızarmak

-kötülük tek kelime- sadece daha da kötüleştiriyor. İradem dışında kalçalarım, bacaklarımın arasında dokunulmak için can atan noktaya biraz baskı uygulamak için nafile bir çaba içinde yuvarlanıyor. Bedenim umutsuzca rahatlamak istiyor. Boşalmak. O boşluğun onun sikiyle ve onun... Tanrım, ihtiyacım olduğunda feminizim nereden lan? Onun tohumu. Bu alfa erkeği tarafından yetiştirilmek.

Kirli. Pis.

Evet.

O büyük, güçlü ve kuvvetli ve beni yakaladı. Hayatımı kurtardı. Şimdi bana ahlaksızca şeyler mi yapacak?

Meme uçlarım sıkılaşıyor. Klitorisim herhangi bir uyarım olmadan titreşiyor. Vücudunun benimkine yaptığı baskıdan ürperiyorum.

"Durmuyacağım. Seni acıtacağım, nefesini keseceğim ve ağlatacağım. Söyle bana, bu kovalamaca seni de benim gibi tahrik etti mi? Senin için geldiğimi bilmek hoşuna gitti mi? Muhtaç mısın, tatlım?" diye mırıldanıyor. "Islak mısın?"

"Hayır," diye yalan söyledim.

"O zaman doğruyu söyleyip söylemediğini kontrol etmeme aldırmazsın, değil mi?" Ayağa kalkıyor, narin ipek elbisemi iki eliyle kalçalarımın üstünden tutuyor ve yırtıyor.

Göbeğimden uyluğumun ortasına kadar uzanan yırtığı gördüğümde nefesim kesiliyor. Beyaz ipek üzerinde şok edici bir izdiham. Sonra ben tepki veremeden tekrar üzerime geliyor, göğsü göğsümde, ellerim başımın üzerindeki ellerinden birine yapışıyor. Kaçmak için kıvranmaya çalışıyorum ama tek yaptığı çakıllı meme uçlarımı onun sert göğsüne ve çıplak teninin sıcaklığına sürtmek. Yanıyor.

"Şimdi, bir bakalım, olur mu?" Bu alaycı bir ifade ama yanaklarımın kızardığını hissediyorum. Aman Tanrım. Ne kadar küçük bir yalancı olduğumu öğrenecek.

Çünkü bahse girerim.

Parmağı tüy kadar hafifçe amıma değiyor ve ben bundan aldığım zevkle sarsılıyorum.

Piç herif gülüyor. "Donuna kadar ıslattın, tatlım. Bunu istemediğini söylüyorsun ama vücudun aksini söylüyor, açık ve benim için ağlıyor. Sadece erkeğinin sahiplenmesini bekliyorsun."

Geç, çok geç, dizlerimi birbirine bastırmam gerektiğini fark ettim. Onunla savaşmalıydım. Ama bunu düşünemeyecek kadar ıslak, ağrılı ve sıcaktım. Beynim macun kadar işe yarıyor. Titreyen, tahrik olmuş bir et yığınıyım ve onun okşaması için yanıp tutuşuyorum. Çünkü Grant'in beni iyi hissettirebileceğinden eminim. Bunu harika yapabilir.

"Sana dokunmamı ister misin?" diye soruyor dudaklarıma karşı derin bir sesle.

Ben sadece... Aşağı bakıyorum, sonra tekrar yukarı bakıyorum. Bu bir baş sallama değil, diyorum kendime. Bu pazarlıkta kendi payına düşeni yapıyor. Bugünlük ben onunum. Başka seçeneğim yok.

"Hmm." Boğazından şüpheci bir ses çıkarır. "Şimdilik bu kadar yeter. Ama gün bitmeden daha fazlasına sahip olacağım. Çığlık atmanı ve yalvarmanı sağlayacağım. Boşalırken çırpınmanı ve zevkten kendinden geçerken tırnaklarını sırtıma geçirmeni sağlayacağım."

Benden, ben söylemeden, katıksız bir arzu sızısı geliyor. Bunu gerçekten istememeliyim. Zemin soğuk ve sert, o ise ağır, sıcak ve beni bastırıyor. Bu kombinasyon elektrik gibi. Sanki beynimde olduğunu bile fark etmediğim şalterleri indirmiş gibi. Her yerimde eskisinden iki kat daha fazla sinir ucu var; nasıl hissettiğimin tek açıklaması bu.

Eli tekrar külotumun üzerinden geçtiğinde kendime başka seçeneğim olmadığını söylüyorum. Dürüstçe, sadece birkaç saat önce neyi amaçladığımı hatırlamaya çalışıyorum - özgürlük ve dünyanın öbür ucunda olmak. Ama kumaşı kenara ittiğinde, Grant'in dokunuşuna boyun eğiyorum, çünkü nihayet -sonunda- bana dokunuyor.

"Çok mükemmel hissediyorsun." Parmakları kıvrımlarımda yavaşça kayarken inliyor, sanki ikimiz de nefes nefese değilmişiz gibi. Titriyorum. Klitorisimi sıyırmaktan başka bir şey yapmadı ama bu yatakta tek başıma gösterdiğim tüm çabalardan daha fazlasını hissettiriyor.

Sanırım her şeyin yasak ve tabu olmasından kaynaklanıyor. Bunu yapma şekli, benim hiçbir sorumluluğum yok. Benim iznim olmadan alıyor, değil mi? Anlaşma buydu. Bundan hoşlanmamalıyım ama hoşlanıyorum. Son aylardaki tüm planlamalardan ve hayatım boyunca kendimi izlemek zorunda kalmamdan sonra, kontrolü benim yararına ele geçirmesini seviyorum. Beni okşuyor, ilk başta nazikçe, sanki geri çekilmemi ve onu durdurmamı bekliyormuş gibi, ama yapmıyorum.

Yapmıyorum çünkü bu harika hissettiriyor.

Sonra daha fazla ve daha sert vuruyor, beni sabit ve çaresiz tutuyor. Artık mücadele etmiyorum. Üzerimde ne kadar sağlam durduğunu düşünerek elimden geldiğince akılsızca dokunuşunu kovalıyorum. Tenimiz sadece birkaç yerde temas ediyor, kavuruyor. Bileklerimi tutan eli. Ön kolunun arkası, yumuşak ve telli arasındaki çizgiyi takip eden saçlarıyla. Ve parmakları amımda.

"Bu çok iyi. Çok iyisin," diyor sert bir sesle. "Çıkardığın küçük sesler çok seksi."

Ses çıkardığımın farkında bile değildim. Ama bu doğru. Birisi miyavlıyor ve sızlanıyor, o kişi de benim.

Bana dokunma şekli, bedenimin bana ait olmadığını gösteriyor. Ben onun yarattığı bir yaratığım, hem kalbimde hem de bacaklarımın arasında zevk, titreşim ve hisler var. O benim kendimle olacağımdan daha cesur, ama ben de daha ıslakım, bu yüzden işe yarıyor. Şeker ve tereyağı gibi bir sinerji, kulağa yanlış geliyor ama bu sihirli. O acımasız. Klitorisimi tutarlı bir şekilde okşuyor. Sertçe. Çekingen davrandığım yumrunun tam üzerine parmaklarının ucuyla bastırıyor.

"Benim güzel kızım."

Ve sonra beni öpüyor. Yumuşak dudaklar ve zımpara sakalı. Nefesim kesildi. Bu öpücük onun bariz cinselliğinden daha şaşırtıcı. Ayrılmış dudaklarımı bir davet olarak kabul ediyor ve ağzımı işgal ediyor. Sonra bu ince değil, derin ve pis ve omurgamdan aşağıya iyi türden ürpertiler gönderiyor. Dilini cesur bir seks taklidiyle yanağıma doğru itiyor. Diğer eli hâlâ bileklerimi tutuyor ve beni sürekli olarak daha yükseğe çıkarıyor. Aklım başımda değil ve kontrolden çıkmış durumdayım. Dokunuşlarıyla titriyorum ve tek yapabildiğim inlemek.

"İşte bu," diyor dudaklarıma karşı. "Vazgeç, tatlım."

Neredeyse, neredeyse yeterli... Sonra bir parmağını -ya da belki iki, belki dört, kim bilir- pasajıma sokuyor ve ben eğilip dikiş yerlerinden ayrılıyorum. Çıglık atıyorum. Sarsılıyorum.

ve kaçmaya çalışır gibi çırpınıyorum ama aynı zamanda sanki beni gezegende tutan tek şey o temas noktasıymış gibi ağzımı doğru itiyorum.

Parmaklarının içime girip çıktığı ve klitorisimi okşadığı zonklayıcı hazzın dışında var olduğumdan bile emin değilim. Sadece yavaşça, çok yavaşça bacaklarımın farkına varıyorum. Sonra hoş bir şekilde kıvrılmış ayak parmaklarım ve karıncalanan baldırlarım. Gövdemdeki ağırlığın. Ve sonra - vücudumun amıma ek olarak hala bazı kısımlarına sahip olmamdan daha şaşırtıcı, ki bu size söyleyebilirim ki oldukça şok edici- başımı fark ediyorum. Özellikle de yanaklarımı. Burnumu. Ağzım ve alnım. Yüzümün her bir parçası beni esir alan kişi tarafından öpülüyor. Bu, beni beyin sarsıntısına neden olabilecek kadar güçlü bir orgazma okşarkenki iddialı, sahiplenici öpücüğe benzemiyor. Hiç de değil. Bu öpücükler kelebekler kadar tatlı ve narin. Yoluna çıkardığım her şeyden zahmetsizce kaçınması ve gitmemi engellemek için merdivenlerin kenarından atlaması kadar beklenmedik.

Bu galibiyeti hak etmişti. Ben ne kadar çıkmak istesem de o kalmamı daha çok istiyordu. Asıl sorun neden olduğu. Kazanırsa zevkini ve bekaretimi en hayvani şekilde yerde alacağını düşündüm.

Bunun yerine, bana kendi başıma başardığım her şeyden daha iyi bir orgazm yaşattı.

Bir parçam bunun ne burada ne de orada olduğunu varsaymak istiyor, ama yarışmamızı kazanmak için akıl sağlığının sınırlarını nasıl zorladı? Ve sonra mutluluğumu kendi mutluluğuymuş gibi içmesi?

Evet. Evet.

Ben de onu öpmek istiyorum. O narin öpücüklere karşılık vermek istiyorum.

Ama çok doymuş ve bitkinim. Gözlerim kapanıyor. Uykulu. Ve... Kendimi güvende hissettiğimi geç de olsa fark ediyorum. Çünkü Grant korkunç bir mafya babası olabilir ama bana zarar vermedi. Tam tersi.

Aklım hala dışarı çıkmam gerektiğini biliyor. Vücudum bu adamı ne kadar severse sevsin, o acımasız bir kral. Yani beni kucakladığında itiraz etmeliyim.

"Nereye gidiyoruz?" Onun yerine mırıldanıyorum.

"Yatak odama." Dudaklarını şakağıma bastırıyor. Kolları kalçalarım ve omuzlarıma dolanıyor ve elleri beni sıkıca tutuyor.

"Ama yapmalıyım... Odalarım." Tutarsızım.

"Benim yatağında uyuyorsun," diyor bana ve sert sesi tüm bedenimi sıcak bir şekilde okşuyor. "Sen benimsin. Bu, birlikte geçireceğimiz bir günün her dakikasında yanımda olacağın anlamına geliyor, uyurken bile."

Kulağa takıntılı geliyor. Kafayı yemiş. Ve lanet olsun, ama... Hoşuma gitti. Hem de çok.

JESSA

Ben onun esiriyim.

Hatırlamam biraz zaman alıyor çünkü uyandığımda o kadar rahatım ki, hissetmem gereken endişeyi hissetmem imkansız. Hiç bu kadar mutlu bir şekilde sarılmış olduğumu sanmıyorum.

Hayatım boyunca uyuduğum yatak rahatsız olduğundan değil. Gayet iyiydi. Ama tek başıma, her zaman biraz fazla soğuktur. Grant'in yatağı ise sanki bir yaz bulutunun üzerinde uyumak gibi. Gece tamamen sıcak hava olmasına rağmen, bu sabah taze ve açık pencereden kuş sesleri geliyor.

Londra dışında hiç yaşamadım. Southwark'taki yerleşkede kuş sesi duysaydınız, çatıda dolaşan güvercinler olurdu. Burada ise küçük tüylü yaratıkların cıvıltıları ve ötüşleri var.

Belimde beni güvende tutan örtü hareket ediyor.

Kapak değil. Bir el. Grant'in avuç içi vücudumda geziniyor, hafif ama açıkça sahiplenici. Dizime kadar, duraklıyor, sonra yavaşça yukarı çıkıyor.

Bir test olabilir mi? İrkilmiyorum. Kendimi bile zorlayamıyorum. Dürüst olmak gerekirse, vücudum daha fazlasını almaya çalışıyor.

sakinleştğinde okşamaya devam etmek için hafifçe dokunuyor.

Gözlerimi açtığımda Grant'in beni izlediğini görüyorum, odaya sızan kremi sabah ışığında yüzünde ciddi ve şefkatli bir ifade var. Favorilerindeki gümüş rengi seçiyor ve yanağındaki küçük bir çukuru ortaya çıkarıyor. Belki küçük bir yara izi. Parmaklarımın altında nasıl hissederdim? Ve nasıl oldu?

Kingpin'im ince ince işlenmiş bir yapboz kutusu ve her yönünü anlayana kadar onu keşfetmek istiyorum.

Bekle, o benim değil. Bu çok saçma.

Yirmi bir yıldan sonra kimsenin beni kendim için istemediğinin artık farkına varmış olmalıyım. Ya da uzun süreliğine. David Bree-Fogg beni yetersiz bulan insanların sadece sonuncusu. Hiç şüphe yok ki beni tanıyınca kral da öyle düşünecek. Yapabileceğim tek şey, ayrılana kadar kalbimi umutsuzca korumak ve onun olduğum bu günün çok unutulmaz olmamasını ummak.

Grant yüzümdeki bir tutam saçı fırçalıyor ve eğilip ağzıma bir öpücük konduruyor ve aklımdan ne geçiyorsa çözülüyor. Yumuşak bir öpücüktü. Dil yok ya da dün gece yaptığı iğrenç seksi şeylere dair herhangi bir ipucu yok.

Garip ya da sinir bozucu olmalı. Ama gri gözleri o kadar tanıdık ki, sanki eve gelmiş gibiyim. Ondan çok fazla hoşlanıyorum. O benim iki katım yaşında tehlikeli bir kral ve ben ona Eyfel kulesinden fırlatılan bir kuruş gibi aşık oluyorum.

Bu günün sonunda Avustralya'ya gidiyorum. Benden bıkmadan önce gitmeliyim.

"Tuvalete gitmem gerek," diye kekeliyorum. Boşluğa ihtiyacım var.

Başını sallayarak izin veriyor ve ben de rahatlayarak neredeyse yataktan düşüyorum.

Banyo klasik bir lüks ve kalp atışlarım yavaşlıyor. Bozulmamış siyah ve beyaz fayanslar çıplak ayaklarımı ısıtıyor, krom armatürler parıldıyor ve sabah ışığı tenimi okşuyor. Pençe ayaklı bir banyo ve daha küçük yatak odaları gördüğüm kadar büyük bir duşakabin var. Okalıptüsü içime çekiyorum ve

Sandal ağacı ve o kadar temiz ve ferah ki bu oda adeta sihirli bir rahatlama büyüğü gibi.

Parmaklarımı saçlarımda işe yaramaz bir şekilde tarıyorum, ta ki zamankinden daha büyük bir cesaretle dolaplardan birkaçını açıp birinde, tek bir rafta bazı temel malzemeleri bulana kadar. Temizleyici, nemlendirici, diş fırçası ve diş macunu. Ve, ah-ha! Bir saç fırçası. Hepsi yepyeni görünüyor.

Yüzümü yıkıyorum ve saçlarımdaki düğümleri, düşüncelerim olmasa bile düzleşene kadar çözüyorum. Sonra aynadaki yansımaıa bakıyorum. Hâlâ provadaki o beyaz ipek elbiseyi giyiyorum. Ya da düğündeki. Artık her neyse. Saygıdeğer Kingpin beni soymadı. Elbiseyi kasıklarından yırtıp, müstehcen bir şekilde açarak külotumu ortaya çıkarması dışında.

Artık kirli ve yırtık olan elbisem bir yana, her zamankinden farklı görünüyorum. Kardeşimin ihanetinin etkisindeyim, evet. Ama aynı zamanda, daha önce masum olan gözlerimde yeni bir bilgi parıltısı var. Dudaklarım Grant'i öpmekten kızarmış. Ve-bekle, daha önce göremedim çünkü saçlarım örtmüştü. Boynumda bir aşk ısırığı var. Koyu pembe oval bir iz.

Parmaklarımı dokunmak için kaldırıyorum, bir acı hissi bekliyorum ama hiç acı gelmiyor. Deri hâlâ pürüzsüz ama dün gecenin bir noktasında Kingpin kasıtlı olarak benim akılsızca zevk almamdan faydalanarak tenimde varlığına dair bir işaret bırakmış.

Sanırım birkaç gün sonra çürükler gibi soluyorlar ama bu bir marka gibi hissettiriyor.

Yirmi dört saat. Şu anda saatin kaç olduğunu bilmiyorum ama tahminen on yedi saat kaldı.

O zaman Avustralya'ya gidiyorum, diye hatırlatıyorum kendime. Bir iç tasarım işi, sabahları pencerenin dışında kuşların olduğu kırsalda bir ev ve belki de sonunda beni sevecek biri.

Çünkü tek aileniz sizi öldürtmeye çalıştığında, işaretler açıktır. Sevilmiyorsunuzdur.

Ama o aşk ısırığı. Parmaklarım ona geri dönüyor. Sevilmiyor belki. Ama sahiplenilmiş.

Ve şu anda bu iyi hissettiriyor. Özel. Grant beni tökezlediğimi fark etmediğim korkunç kaderimden kurtarmayı seçti. Beni seçti, sadece çarpık oyunu için bile olsa.

Döndüğümde Kingpin yatakta oturuyordu, burnuna bir okuma gözlüğü takmıştı ve tüm dikkatini kaşlarını çatarak okuduğu tablete vermişti. Yarı çıplak seksi bir profesör gibi. Tek ihtiyacı olan birkaç tozlu kitap ve ödevimin zamanı geldiğine dair sert bir ses.

Başını kaldırıyor ve yüzümü görünce aydınlanıyor. Gözlüklerini ve tabletini bir kenara bırakıp bakışları elbiseme düşene kadar gülümsüyor. Sonra kaşlarını çatıyor.

"Hapishane istihkakıma kahve de dahil mi?" Bir ayağımdan diğerine beceriksizce geçerek şaka yapıyorum. Doğrudan ona bakmamaya çalışıyorum. Üstsüzken güneşe benziyor. Doğrudan bakılamayacak kadar güzel. Yine göz yorgunluğu riskini göze alarak bakıyorum. Ve arabadayken göğsünü kaplayan her yara izini gizlice inceledim.

"Düşündüm de..." Kollarını çarşafın üzerine yaslıyor. Kolları çok güzel. Kaslı, hafif siyah kıllarla kaplı ve göğsünde olduğundan daha az yara izi var. "Önce yemek yiyebilirim. Çok açım." Sesi karanlık ve tam olarak anlayamadığım bir niyetle dolu.

Seksi profesörün bana vadesinin geldiğini söyleyeceğini düşündüğüm ödev mi? Ope. Görünüşe göre kahvaltıda.

"Sana yemek yapabilirim..." Ben yapamam. Yemek yapmayı bilmiyorum. Ama tost yakabilirim, değil mi?

"Tek yapman gereken yememe izin vermek," diye düzeltiyor beni. "Verecek misin?"

Bu bir soru değil. O gün ne isterse onu yaparım.

Hayır dersem ne olur? Hiçbir fikrim yok ve bir yanımda bunu öğrenmeyi çok istiyor. Ama daha çok söz verdiği şeyi istiyor - kirli ve sapkın- bu yüzden başımı sallıyorum.

"Buraya gel." Yanındaki yatağa vuruyor.

Dikkatle yaklaşıyorum, dizlerim titriyor. Sabahın ışığında, dün gece olduğundan daha gerçek. Bütün bunlar kaçınılmaz olarak gerçekleşiyor. Rüya gibi davranamam.

"Kıyafetlerini çıkar, tatlım." Gülümsemesi meydan okumayla dolu. Korktuğumu biliyor... tam olarak korkmadığımı. Gergin. Daha önce bir erkekle hiç çıplak kalmamıştım.

"Bu yemek değil," diyorum ve bu bir protesto değil, yumuşak bir şaşkınlık olarak çıkıyor. Aynı zamanda harap olmuş elbisemin askılarını omuzlarımdan çekiştiriyorum çünkü beynim şaşkın bir hayvanın memesi gibi göz kırpıp el kol hareketi yapsa da bedenim ne derse yapmaya meyilli.

"Besin bu," diye mırıldanıyor ve gerçekten de elbiseden sıyrılıp yere düşmemi izleyerek besleniyor gibi görünüyor.

Beyaz külotum ve var ve utaniyorum.

Kollarımla kendimi örtmemek için mücadele ettim.

"Ve geri kalanı," diyor tereddüt ettiğimde acımasızca.

Sallanmasını engellemek için dudağımı ısırıyorum. İç çamaşırlarımın örttüğü birkaç santimlik et parçası onu şaşırtacak bir şey ortaya çıkaracak gibi değil. Sadece meme uçları. Monsumun üçgeni. Ama sütyenimin kopçasını açmak için arkama uzandığımda ve onu kollarımdan sıyırdığımda korkuyorum. Askıların omzumdan aşağı düşmesi seksi değildi, değil mi? Elimde, ne yapacağımı bilmediğim ama bırakmadığım bir parça tüy gibi asılı kaldı.

Kingpin'e bakıyorum ve karnım zonkluyor.

Meme uçlarımların ortaya çıkması bir şey değilmiş gibi görünmüyor. Sütyen becerilerimin eksik olduğunu düşündüyse de tavırları bunu göstermiyor. Beni gözleriyle yutuyor.

Ve bakışlarımı "ağırbaşı" bir şekilde aşağıya çevirdiğimde, yatak örtülerinde bir çadır görüyorum. Onun ereksiyonu.

Belki de onu memnun ettiğimin ve bunu doğru yaptığının görünür bir işareti, onun ifadesinden daha fazla, beni güçlendiriyor.

güven. Ama aynı zamanda burada kontrolün kendisinde olduğunu da hatırlıyor.

Yakalandım. Beni kaçırdı. Beni kovaladı. Ne yapacağımı bulmak benim sorumluluğum değil, sadece itaat etmek. Ve ne gariptir ki, bu bana külotumu kalçalarımın altına iterken kalçalarımı biraz sallama şımarıklığı veriyor.

"Aferin kızıma." Öne doğru uzanıyor, beni yatağa çekip dizlerinin arasına oturtuyor, bacaklarım onunkilerin üzerinde. Parmaklarını saçlarımda dolaştırıp gözlerime bakarak beni yavaşça içine çekiyor, o an geriliyor.

"Çok güzelsin." Bir elini yan tarafımdan geçiriyor, sonra tekrar göğsümü avuçluyor ve bunu yaparken çene çizgimi öpüyor. "Senin güzel göğüslerinin hayalini kuruyordum. Ve sonunda sen zevkten ağlayana kadar onları emeyeceğim."

Onayladığımı inliyorum ve o da bunu böyle kabul ederek başını göğüslerime doğru indiriyor.

Ağzının ilk dokunuşu beni seğirtti. Ben... Aman Tanrım. Böyle hissedebileceğimi hiç düşünmemiştim. Çok iyi. Sonra içime kıvılcımlar gönderiyor, sanki ben bir havai fişekim ve o da bir kibrit.

Kıvraniyorum, biraz rahatlamak için kalçalarımı birbirine sürtmeye çalışıyorum ve dizimin yan tarafı sert bir uzunluğa dokunuyor. Yatak örtüsü düştüğü için aleti ortaya çıkmıştı. Yardım edemiyorum ama kendimi ona doğru bastırıyorum. Tenlerimiz arasında sinir bozucu bir kumaş tabakası var ama boxer'ı beklenmedik şekilde ipeksi ve bacağıma karşı sıcak. Ve tamamen inatçı.

Ben sadece Grant'in enstrümanıyım ve o beni ikimizin de zevkleri için çalışıyor. Bir elini diğer meme ucuma götürüyor ve aniden müzik stereo olmuş gibi oluyor. Daha iyi, daha güçlü ve birlikte çalışıyor.

Eminim siki içimde olsaydı akıllara durgunluk verirdi. Soramam. Muhtemelen bekaretimi alma zahmetine bile katlanmak istemezdi. Büyük ihtimalle

Benim gibi onu memnun etmek için ne yapacağını bilmeyen küçük masumlara değil, tecrübeli kadınlara.

Çünkü beni nasıl memnun edeceğini kesinlikle biliyor. "Amına dokunacağım."

Başımı sallıyorum ve beni sırt üstü yatmam için dürttüğünde hırıltılı bir onay sesi çıkarıyor ve kucağının üzerinde ona maruz kalıyorum.

"Her tarafın kızarmış."

Dün yaptığı gibi parmaklarını bekliyorum ama o geriye doğru kayıyor. Hissettiğim bir sonraki şey, iç uyluğumdaki nefesi. Sonra avuç içleri hafif bir istekle dizlerimi okşuyor. Onları ayırmasına izin veriyorum.

"Bacaklarını daha geniş aç." Sert sesindeki bu talep içime yeni bir ıslaklık dalgası gönderiyor. İtaat ediyorum, ona tamamen açılıyorum, uyluklarım neredeyse ikiye ayrılmanın gerginliğiyle gıcırıyor.

"Çok güzel," diyor onaylayarak. "Pembe kıvrımların sıırılsıklam. Eminim benim dokunuşum için can atıyorsundur, benim güzel kızım."

Bu soruya cevap vermeye ihtiyacı yok gibi görünüyor. -Çünkü dudakları yarığıma ulaştığında içimde yuvarlanan yeni hislerden başka bir şey yok. Ve o kelimeler. Aferin kızıma. Çekirdeğime bir zevk atışı gönderdiler.

Çok fazla iltifat almıyorum ya da biri bana doğru yaptığımı söylemiyor. Genellikle yeterli değildir. Yeterince itaatkar değilim, yeterince uysal değilim. Hiç kimse itaat etmeyi, kralımın yaptığı gibi isyan etmekten daha iyi hale getirmedi. Bir noktada bu şekilde övülmüş olmalıyım ama ne zaman olduğunu hatırlayamıyorum.

İlk başta nazikçe öpüyor ama çok geçmeden öpücüklerini yumuşaktan sertte doğru dikkatlice tırmandırıyor. Sonra da sanki bir dondurmamışım ve o da her zerresinin tadına bakacakmış gibi açgözlü bir şekilde yalıyor. Sanki uyarılmamın bir damlasının bile gitmesine izin vermeyecekmiş gibi.

Grant'in amımı yalaması kadar güzel bir şey hissetmemiştim.

Görünüşe göre o da öyle. Ziyafet çekerken guruldayan onay sesleri çıkarıyor. Arada bir beni aydınlatan sözler söylüyor.

"Lezzetli." "Evet."

"Tatlı, çok tatlı."

Uzanıp meme ucumu ısıyor, tenimi ısıyor ve gövdemden aşağıya, beni yaladığı yere doğru bir his gönderiyor.

Ona çok ihtiyacım var. İçimde bir kaşıntı var ve eminim o bunu giderebilir... Pes ediyorum ve yatağın daha derinlerine çöküyorum. Ama kürek kemiklerimin altındaki o yumuşaklık beni gerçeklikte tutmaya yetmiyor. Uzanıp Grant'in saçlarına dokunuyorum. Çok ipeksi. Kabul eder gibi bir ses çıkarıyor ve ben de parmaklarımı geçirip başının arkasını kavrayarak onu kendime yakın tutuyorum. Zevk beni bayıltmakla tehdit ederken kendimi ona bağlıyorum.

Beni daha sert dilliyor ve bir parmağını kanalıma sokuyor ve yemin ederim beni çağırıyor, iç duvarıma doğru çekiyor. Her ne yaparsa yapsın, tam da ihtiyacım olan şey.

Parçalaniyorum.

O kadar sert boşalıyorum ki asla duramayacağımı düşünüyorum. Bedenim ılık bir yaz esintisinin savurduğu bir yaprak gibi sarsılıyor ve titreşiyor. Zevkin beni kontrol etmesine izin vermekten başka bir şey yapamıyorum.

Beynim tekrar yarı işlevsel hale geldiğinde Grant'in ne yaptığını fark ediyorum. Ellerini iç kalçalarımnda gezdiriyor, başparmağını süpürme hareketleriyle bastırıyor. Sahiplenici, ama aynı zamanda teninin benimkine her dokunuşunda şefkat var ve orgazmımın karıncalanması yerini daha ince bir sıcaklığa bırakıyor.

"Mmm." Arkasına yaslandı ve dudaklarını yaladı. Am sularıyla parlıyorlar. "Bunun için teşekkür ederim," diye gürlüyor.

Kingpin de bunu benim kadar tatmin edici bulmuşa benziyor. Bu da çok şey ifade ediyor.

Ama... Aşağıya bakıyorum ve bakışlarım boxer'ındaki devasa şişkinliğe takılıyor. Kesinlikle...?

"Teşekkür mü?" Şaşkınlıkla .

"Evet." Sırıttıyor. "Duş al. Sonra sana kahvaltı hazırlayacağım. Hadi," diyor, biraz sabırsızca, onu hemen banyoya kadar takip etmediğimde.

Kafam çok karışık. İsteddiği her şeyi yirmi dört saatliğine alabiliyor ve henüz kendisi için bir şey almadı.

"İşte." Duştan ayaklarının arasındaki noktayı işaret ediyor. Üzerinden su akan büyük altın bir yaratık varlığını talep ediyor. Heyecan verici ve korkutucu. Ne istediğini tam olarak bilen ve istediğini söylediği şey de ben olan bir adamla ilgili kurduğum tüm fanteziler. Suyun altına tereddütle adım atıyorum ama Grant buna izin vermiyor. Beni kollarına çekip öpüyor, ılık su tenimizde ve yüzümüzde geziniyor. Şelaleli şampuan reklamları gibi, ama çok daha güzel. Dili ağzımda sıcak ve beni soğuk fayanslara doğru itip elini bacaklarımın arasına sokmadan önce bile inliyorum.

Bu seferki zevk daha tanıdık. Daha kolay çünkü bedenim onun iradesine göre şekilleniyor. Boşaldığımda, soluk soluğa ve yığılmış, kendimi tutamaz halde, beni yıkıyor. Kulağa saçma geliyor, değil mi? Ben yetişkin biriyim. Kendimi yıkayabilirim.

Ama saygılı. Tatlı ve şefkatli. Ben bir su birikintisiyim. Elleri çok büyük, bu daha etkili, kendime böyle söylüyorum. Duş jeli onun gibi kokuyor ve şimdi onun kokusuyla kaplıyım ve bunu da seviyorum. Bir kedi gibi her yerimi ona sürtmek istiyorum. Su seven bir kedi. Seksi bir kedi... Pekala. Kendimi kaybediyorum.

Söylemem yeterli, onu durdurmuyorum. Peki ya popom ve göğüslerim yıkanmaktan paylarına düşenden fazlasını alırlarsa? Evet. Dediğim gibi, onun büyük elleri bunu telafi ediyor. Daha etkili.

Ona dokunmaya çalışıyorum, dilini şaklatıyor ve mırıldanıyor: "Uslu durman için seni bağlamam mı gerekiyor?"

Tatlım?"

Bu, kuşkuyla dolup taşarken bile bacaklarımın arasına yeni bir uyarılma seli gönderiyor. Ona dokunmamı istemiyor mu? Benimle gelmek istemiyor mu? Anlamıyorum, ama zevk düşkününü neyin deneyimsiz olduğumdan, neyin aramızdaki bu tuhaf anlaşmadan ve neyin belki de benden o şekilde hoşlanmadığından kaynaklandığını seçemiyor?

Beni kabarık bir havluya sarıyor ve o hızlıca kurulanıp kıyafetlerini giyerken ben de yatağının kenarına tünüyorum.

Daha önce hiç giyinik bir erkek görmemiştim ve büyülendim. Onun büyük vücudu benimkinden çok farklı. Evet, her şey aynı şekilde çalışıyor -bir bakıma- ama hareket etme şekli ve büyüklüğü büyüleyici. Ve kıyafetleri daha sert. Daha nişastalı ve tıktırtılı. Bir çift sade altın küpe taktığında gözlerim güçlü bileklerine takılıyor ve pamuğu kapatırken iki sert tıktırtı duyuyorum. Pantolonu da farklı bir şekilde kapanıyor, sanki kıyafetleri onu dizginlemek zorundaymış gibi sert bir bel bandıyla. Tüm o sade güzelliği zapt etmek için, sanki bol elbiseler giyerse vahşi benliği kaçacakmış gibi.

Daha önce kravat takan birini hiç görmemiştim ama Grant zahmetsizce düğümlüyor, başparmağıyla ortaya itene kadar sonuca bakmıyor bile. Kesinlikle bir tasma. Ancak ceketini omuz silkerek giydiğinde onu hâlâ bir manyak gibi izlediğimi fark ediyorum. İsteksizce, mahvolmuş elbisemi elime alıyorum. Şu anda bir kot pantolon için neler yapmazdım.

"Onu giymeyeceksin," diye tersliyor kral.

Yarım saniye önce ben de neredeyse aynı şeyi diliyordum ama şimdi kılıyorum.

"Tek giysimi yok ettin. Giyecek başka bir şeyim yok." Bunu nasıl çözeceksin, her şeye gücü yeten kral?

"Orada bazı şeyler var." Parmaklarını gardıroplardan birine doğru hareket ettiriyor. "Uyum yeterince yakın olmalı."

Kayıtsızca gösterdiği kapıyı açıyorum ve şaşkınlıkla göz kırpiyorum. Bir elbise vardı. En sevdiğim koyu gül pembesi renginde, yere kadar uzanan muhteşem bir gece elbisesi. Uzanıp ipeği parmaklıyorum. Anlatılamayacak kadar güzel.

Bu. Kendi kararlarımı verebilseydim, gelinlik olarak seçeceğim elbise bu olurdu. Beyazın klasik olduğunu biliyorum, ancak bu yumuşak pembeye bayılıyorum ve tarzı aşırı basit olmadan zarif. Neredeyse kahvaltı etmek için giyecektim ama diğer kıyafetleri fark ettim. Rastgele bir çeşitlilik var. Tam olarak benim bedenimde görünen birkaç takım iç çamaşırı, biraz farklı tasarımlarda beyaz dantelli düşük belli külotlarla iki bralet, diğeri şeffaf soluk badem pembesi. Tıpkı geçen yaz giydiklerime benzeyen bir kot şort ve askılı bir üst. En şirin Fair Isle örgü yün kazak ve bir çift yumuşak krem pantolon. Çiçek desenli güzel bir lacivert elbise. Benim bedenimde babetler bile var. Her mevsime uygun ve tam da kendime alacağım türden şeyler.

Bu tamamen tuhaf, bir peri masalı gibi ve ben çok şaşırdım. Memnun oldum, beni yanlış anlamayın. Ama neden buradalar?

Aklıma gelen nedenlerden hoşlanmıyorum.

Grant'e gizlice bir bakış atıyorum. Şimdi izleme sırası onda ama yüz ifadesinde endişeye benzer bir şey var. Ağzının etrafında bir gerginlik.

"Gardırobunda neden kadın kıyafetleri var?"

"Onları sevmiyor musun?" diye soruyor sakince, bir eli sanki öyle ya da böyle fark etmezmiş gibi rahatça cebinde. Ama doğal olmayan bir şekilde hareketsiz.

Kingpin, playboy maskaralıklarına yakalandığı için utanmış olabilir mi? Yüzümün buruştuğunu görmesin diye kıyafetlerime bakıyorum. "Kim bu kız?"

"Kim kimdir?"

"Biliyorsun," diye tıslıyorum neredeyse. "Burayı gardırobunda kıyafet bulunduracak kadar sık ziyaret eden kadın. Her mevsim ve durum için."

"Tatlım." Bir saniye içinde arkamda bitiyor ve beni kabaca etrafımda dönmeye zorluyor. "Kıskanacak bir şey yok," diyor o derin sesiyle, ona inanmak istiyorum. "Güven bana."

Ben yapamıyorum. Kollarında kaskatı kesiliyorum, ama uzaklaşamıyorum. Dokunuşu çok iyi hissettiriyor. Bana sarılan ilk erkek o ve bunun geçici bir şey olduğunu, oysa hayatında başka kadınlar olduğunu hatırlatması suratımı asmama neden oluyor.

O benim kingpin'im.

"Kıskanç değilim." Ben bir yalancıyım. Bir yaz günü ormanın rengindeyim. "Ama iyi bir zevki var. Onunla tanışmak isterim."

Onunla karşılaşsaydım gözlerini oyardım. Onu emniyet kemeri olmadan aya gönderirdim. El ve ayak parmaklarını kaybetmek istemiyorsa ülkeden siktir olup gitmesini söyledim.

O kadar kıskandım ki ağlayabilirim.

"Jessa." Çenemi tutuyor ve beni ona bakmaya .

Kalbim onun gümüş gözlerine çarpıyor. O kadar güzeller ki, onları her yerde hayal ettim.

"Jessa, onlar senin kıyafetlerin."

Anlamıyorum ama göğsümdeki yaratık şu anda benim adımları kullanmasından hoşlanıyor. Bebek ya da melek gibi genel bir şey değil. Benim adım. Jessica Southwark da değil. Benim gibi hissettiren bir isim. Jessa. Benim adımları kullanması, bir tür krize girmemi engelleyen tek şey olabilir.

Derin bir nefes alıyor, sanki kendini destekliyor. Parmakları çenemde sıkışıyor. "Onları senin için aldım. Buraya geleceğini biliyordum. Bunu ben ayarladım."

Oh. Ses tonunda çok fazla dürüstlük var, ondan şüphe etmiyorum. "Hepsi yeni o zaman."

Başını sallıyor.

Başka bir kadın yok ve o bunu planladı. İçimdeki kıskanç yaratık mırıldanıyor. "Beni öldürme planını keşfettiğinde."

Yarı gülümsüyor. "Onun gibi bir şey."

"Bu kıyafetleri sen mi aldın? Bir mağazaya mı girdin?" Hayal bile edemiyorum.

Grant omuz silkiyor. "Benim talimatımla asistanım yaptı. Çok mutlu değildi ama bunu söylememesi gerektiğini iyi biliyor. Hoşuna gideceğini düşündüğüm şeylerin olması beni memnun etti."

Ürkütücü hissettirmeli. Ama öyle değil. Sıcak ve beslenmiş hissettiriyor. Dünyaya öfkelendiğim her an, kalbimin sırlarını fal kâğıtları gibi okuyor ve onları saklamak için saklıyordu.

"Hiçbir şey beni seninle ilgilenmekten daha mutlu edemez." Elleriyle yüzümü çerçeveleyip beni öpüyor ve kıskançlık duygusu onun ilgisinin güneş ışığı altında çiy gibi dağılıyor.

Alt katta, dün gece beni yakaladığı, yere sürüklediği, yere yatırdığı ve orgazm olduğu lobiden geçiyoruz.

Bu sabah olanlardan sonra, elimde olmadan profesyonel gözlerimle odaya bakarken bile yüzüm kızarıyor. Güzel bir alan ama fazla soğuk ve biraz cansız. Her iki yanında bir aynaya, masanın üzerinde çiçeklere ve merdivenlerin arkasındaki duvarda dışarıyı içeri taşıyacak modern bir manzaraya ihtiyacı var. Merdivenlerin alt kısmında sol tarafa seramik bir saksı içinde bir muz ağacı ya da belki bir limon koysaydınız, kapıdan girdiğinizde onu görürdünüz - görsel yolu düşünerek döndüğümde Grant'in bana hoşgörülü bir eğlenceyle baktığını görüyorum.

Ah. Doğru ya. Garip davranıyorum.

"Sizin titiz standartlarınızı karşılıyor mu?" diye soruyor hafifçe. "Hayır." Belli ki evet. Parmaklarımı kaşındırması dışında

eskizini çizdikten sonra onu sadece etkileyici değil, aynı zamanda davetkâr kılacak birkaç ayrıntıyı edinir.

"Neyi değiştirirdin?" Ellerini ceplerine sokuyor ve başımı sallamama rağmen sessizce benden daha fazla bekliyor.

"İhtiyacın var..." Parmağımı çeneme vuruyorum.
"Başlangıç için resimler."

Başını sallıyor ve olumlu bir ses çıkarıyor.

Görünüşe göre ihtiyacım olan tek teşvik bu, çünkü .
Boşlukları işaret edip ne ekleyeceğimi söylüyorum.
Muhtemelen on dakikalık bir atıp tutma olacak, ama bana
kulak asmıyor, saçmaladığımı ya da sıkıcı olduğumu
söylemiyor. Sadece dinliyor, gözlerinde bir gülümsemenin
ışığı var.

"Ve hepsi bu kadar," diye bitiriyorum sonunda, kurmalı bir
oyuncak gibi tükeniyorum. Biraz utandım. Kibar bir soru ve
küçük bir cesaretlendirmeye konuyu uzatmamalıydım.

"Bu evdeki her şeyi zevkinize göre değiştirmek için bir
gününüz var. Bu kadar açık bir şekilde eksik olduğu için,"
diye ekliyor kayıtsızca.

Sadece bir gün. Anlaşmamız bu. Unutmak ve bunun
zengin bir adam için eğlenceli bir oyalanmadan fazlası
olduğunu düşünmek çok kolay. Bunun gece yarısı bitmesini
istemiyorum, ama milyarder bir kralın beni istemesi için ne
şans ?

Genç. Tecrübesiz. Ona kıyasla zengin bile değildim. O
kadar safım ki kardeşimin telefonumu dinlediğini fark
etmedim. Grant Lambeth gibi bir adama ne sunabilirim ki?

Hiçbir şey.

Ve bu düşünce, kaçırıldığımdan beri ilk kez içimde gerçek
bir korku .

HİBE

İnce bacaklarını tostla dolduruyormuş gibi yiyor. Aç olduğu için biraz sırtıyorum. Evet, dün geceki yemekten bu yana çok şey oldu. Ama orgazm insanı atıştırmalık yapıyor.

Süt ve şekerle içtiği kahveyi ben veriyorum. Espressomu genelde yaptığım gibi bir dikişte içmek yerine yudum yudum içiyorum. Müstakbel eşimle kahvaltı. Tadını çıkarıyorum.

Onun varlığıyla sürekli sertleşmekten oldukça keyif alıyorum. Yıllardır onu düşünerek ve rahatlamaya çalışarak her gece mastürbasyon yapıyorum. Onu gördükten sonra çıplak bedenini, uysal ve yumuşak halini hayal ettikçe, saplantımın kefareti olan acının sınırında sikimi kabaca yumrukladım. Bir dahaki gelişimin aramızda bir bağ olmasını istiyorum. Tercihen ben onun içine gireceğim. Bundan dokuz ay sonra.

"Bugün ne yapalım?" Yarım somun ekmeği yedikten sonra arkasına yaslandığında soruyorum ve her zamanki yumurtamı, ıspanağımı ve kızarmış ekmeğimi yedim, yan gözle baktı ama daha fazla tostun üzerine çikolata sürüp marmelat sürerken yorum yapmadı.

"Ben senin emrindeyim, anlaşmamız böyleydi," diye belirtiyor. "Ve sen de benim kişisel gardiyanım olacaksın, değil mi?"

"Evet." Benden istediği her şey .

"Bir daha hücre hapsinde kalmayacağıma sevindim," diye şaka yapıyor ama ben yorumunun ciddiyetini anlıyorum.

Göt herif kardeşi. Cezayı en çok zarar gören kişinin seçeceğine inandığım için şanslı. Jessa zamanı gelince kararını verecektir.

"Ne istersen yapabiliriz," dedim ona. Günün geri kalanı bizim. Yatakta ve yatak dışında birlikte geçireceğimiz zaman. Ona daha fazla orgazm yaşatmak ve onunla kirli eylemler yapmak istesem de acele etmeyi reddediyorum.

"Şey." Duraklar ve düşünür. "Bana evini göstermeye ne dersin? İç tasarım okudum ve bu benim işim sayılır." Ayaklarını oturduğu mutfak adasına sürüyor. Emin değil.

"Biliyorum." Yakında buranın onun evi olduğundan, onunla ilgili her şeyi bildiğimden ve benim olduğundan emin olacak.

Küçük elini tutup sıkıduğımdayüzünde bir şok ifadesi beliriyor. "Hadi gidelim."

Tüm evi incelerken ve benimle konuşurken yeteneği ve içgörüsü karşısında büyüleniyorum. Fikirlerle dolu, fikirler dökülüyor ve çok geçmeden onun emriyle resimleri hareket ettiriyorum, yerinde görmesi için onları kaldırıyorum ve dövmeli gangsterlerimi istediği yerlere sabitlemelerini için çağırıyorum. Her seferinde beni davasına ikna ediyormuş yapıyor. Büyük bir saksıdaki yeşil şeyi - belli ki muz bitkisi - portakal bahçesinden salona taşırken bile beğenip beğenmediğimi kontrol ediyor.

Benim var.

Tüm evimi fuşya pembesine ve muhallebi sarısı puantiyelere boyayabilir ve kitsch biblolarla darmadağın edebilirdi ve eğer sevseydi buna bayılırdım. Ama o daha renkli ve kadınsı çiçekli şeyleri tercih ederken, ben gerçekten onun değişikliklerini tercih ediyorum. Evim hakkında hiç bu kadar düşünmemiştim. Evim büyük ve görkemli.

işlevsel hale getiriyor. Ama Jessa'nın değişiklikleri, yani varlığı burayı bir yuva haline getiriyor.

Dokunuşlar çalışıyorum. Sırtının küçük kısmına bir avuç içi. Parmak uçlarım omzunun üzerinde. Tam arkasında durduğumda ve kütüphanenin çizdiği taslağı görmek için eğildiğimde bana karşı rahatlıyor. Görünüşe göre kütüphanemde yeterince okuma kitabı yok. Hepsi göstermelik deri ciltler ve bu kabul edilemez, her ne kadar tabletten okuduğumu söylesem de.

Terasta bir öğle yemeği ayarlıyorum ve o da açgözlülükle tapasları yiyor. Sonra bahçelerin ve gölün etrafında yürüyoruz. Sonsuza kadar sürüyor çünkü her iki dakikada bir duruyorum, onu kollarıma çekiyorum ve öpüyorum. Tadı vanilya gibi ve ben takıntılıyım. Doyamıyorum.

Gölün uzak tarafındaki küçük çardakta teslim oluyorum, onu kucağıma çekiyorum, yüzü bana dönük. Ağrıyan sikimi yuvarlak kalçalarına bastırıyorum ve küçük şortunun fermuarını açıp ona dokunurken onu kendime doğru tutuyorum. Sırılsıklam olmuştu. Ağzımın kulağını kemirmesi ve kontrolünü kaybettiğinde başını bana doğru atması uzun sürmüyor. Ben ne kadar iyi hissettiğini fısıldarken o bana bir orgazm daha yaşıyor. Göğüs uçlarını üstünden çimdikliyorum ve ereksiyonuma karşı kıvranıyor. Ona şimdiye kadar gördüğüm en güzel şey olduğunu, o kadar tatlı ve sağlıklı olduğunu, sonsuza dek ondan başka bir şey yemek istemediğimi söylüyorum. Ona beni o kadar sertleştirdiğini söylüyorum ki doğru düzgün düşünemiyorum.

Boynunu ısırp emiyorum, içimdeki ihtiyaç öylesine çaresiz ve vahşi ki, ancak sert ve kör bir şekilde yumuşak bir şekilde tatmin edilebilir. Kollarımda tekrar parçalanırken dişlerimi acıtacak kadar derine batırıyorum. Yeni bir orgazm dalgasının içinde titriyor. İlkini yanına ikinci bir sahiplenme işareti eklemek, başımı kaldırıp onu gördüğümde ilkel bir neşeye gülümsememe neden oluyor.

Benimkini.

Öğleden sonra sıcağında biraz solgunlaşıyor, bu yüzden film izlemek için bodrumdaki serin sinema odasına çekiliyoruz.

Her şey yeterince masumca başlıyor. O yanıma kıvrılıyor ve ben de kolumu onun arkasındaki kanepenin arkasına doluyorum. Sonra kötü bir gençlik filmindeki bir çocuk gibi kolum aşağı kayıyor ve onu omuzlarından kavrayıp yanıma yatırıyorum. Daha da sokuluyor, saçları göğsümün üzerine düşüyor. Ve yemin ederim o başlatıyor. Bir an eli kucağında, sonra kalçamda izler bırakıyor. Sonra tamamen sertleşiyorum. Tekrar. Jessa için sürekli bir uyarılma halindeyim.

Sikim sertleşmiş ve fark ettiğinde nefesi kesiliyor. Çekingen bir tavırla parmak uçlarını pantolonumdaki çıkıntının üzerinde gezdiriyor.

İkimiz de bakışlarımızı ekranda tutarken, keşif hareketleriyle beni canlandırıyor. için orgazm olanın ben olacağıma yemin etsem de, bu çok iyi hissettiriyor. Her seferinde bir parça giysimi sıyrarak ereksiyonumu serbest bırakırken onu durduramıyorum. Çünkü bana dokunmak istiyor.

Gönüllü olarak. Ona emir vermiyorum çünkü ben onun esiriyim ve kaçmak için beni baştan çıkardığını sanmıyorum. İkisini de çoktan aştık.

Şaftımın uzunluğunu kavlıyor, ancak yarısını kaplıyor. Bunun ne anlama geldiğini düşündüğünü neredeyse duyabiliyorum. Ne kadar büyük olduğumu ve nasıl sığacağımı. Kalın ve uzun sikimin onun daracık bakire amcığında nasıl hissedeceğini.

İhtiyacım olanı almaya başlamadan önce bir süre oynamasına izin verdim. Onu. Çırılçıplak. Üstünü çıkarıyorum ve kolları başının üzerinde, kumaş tarafından hapsedilmiş bir şekilde bana karşı çıplak kaldığı anın tadını çıkarıyorum. Göğüslerini örten ipeği çıkarırken inlediğimde alaycı bir şekilde gülümsüyor ama ben o minik kot şortun fermuarıyla meşgulüm. Elimi içeri itiyorum ve yarığından akan ıslaklığı bulduğumda rahatlama ve beklentiyle homurdanıyorum. Taşıyor.

"Bu kremin hepsi benim için mi tatlım?"

"Evet," diye nefes alıyor ve dokunuşuma doğru bastırıyor.

Artık film izliyormuş gibi bile yapmıyoruz. Onu yarı kaldırıyorum, yarı kucağıma emeklemesi için cesaretlendiriyorum, bu sırada şortunu ve külotunu çıkarıyorum. Kalçaları benimkilerin iki yanına yayılmıştı ve damlayan seksi onu en çok istediğim yere çok yakındı. Sikimin üzerine boşalırken çok güzel görünecek. Sadece bugünün sonunda benimle kalması gerektiğini anlamasını sağlamalıyız. Sonsuza kadar. O zaman durumu bulandıracak hiçbir pazarlık yapmadan ona gerçekte sahip çıkacağım.

Sonra onun daracık amcığını açacağım, içini dolduracağım ve benim yapacağım.

Parmak ucunu sikimin başının etrafında gezdiriyor ve ben tıslıyorum. Onun küçük eli. Sikeyim. Çok güzel, benim minyon kızım.

"Gelmeni istiyorum." Gözlerinde kararlı bir parıltı var.

Onun amına bakıyorum. Boşalmak istediğim yer orası. Onun içine. Rahmine olabildiğince yakın, onu hamile bırakma olasılığımın en yüksek olduğu yere. Ama bir günlük pazarlıkların ömür boyu sürecektir sonuçları olmaz; bu adil olmaz. Kanımın ısrarla onu almam gerektiğini söylemesine rağmen, "Eğer bunu yapmaya devam edersen alacağım" diyorum.

Acıdan sertleşmiş aletimin ucunda sıvı boncukları oluşurken bile şüphe yüzünü bulandırıyor. Çaresiz. Sikim acı veriyor, ıslak pembe kıvrımlarına dalma dürtüsüne teslim olmamak için tüm dikkatimi harcıyorum.

"Beni boşalttığın zamanki kadar iyi olmasını istiyorum. Bana nasıl olduğunu göster," diye ısrar ediyor. "Çözülmeni istiyorum."

Hiçbir fikri yok. Ama kızımın istediklerini sağlamak için burada değilsem hiçbir şey değilim. Elimi onunkinin üzerinde şaftımın üzerinde tutuyorum ve yukarı ve aşağı okşuyorum.

Bir dişi kaplan ve avı gibi doymak bilmez bir şekilde izliyor. Yakında, kendime söz veriyorum, ikimiz de sikimin onun yarığına girdiğini göreceğiz. Her santimimi içine aldığına göreceğim.

Bu arada yumuşak parmakları beni çıldırtıyor. "Sen onu sıkı seviyorsun," o nefes nefese diyor, bakıyor. Yüzümle ellerimiz arasında sikimi ovuşturuyordum.

"Evet." Tıpkı amının olacağı gibi. Benim vücudumdan, onunkinden ve birlikte çalışma şeklimizden ne kadar şaşırdığını ve memnun olduğunu seviyorum. Onunla birlikte öğretmekten ve keşfetmekten zevk alacağım.

"Ve hızlı."

"Evet." Sikeyim. Zevk o kadar yoğun ki nefes almakta zorlanıyorum. Sadece eli, içinde olmadan, ağzı üzerimdeyken bile, ve onun istediği gibi kaybediyorum.

"Arkana yaslan," diye emrediyorum, minderlerin üzerine rahatça uzanabilmesi için bizi kanepede döndürüyorum.

Yapıyor ve o güzel göğüsleri yana düşüyor, çok yumuşak ve olgun. Bacakları hâlâ kalçalarımın etrafında, ben de onun üzerine diz çökmüş durumdayım. Orada yatarken, amı sergilenirken, saçları omuzlarına dökülürken ve göğüsleri çıplakken, son üç yıldır onu gördüğüm tüm canlı rüyalardan bile daha iyi.

"Seni benim olarak işaretleyeceğim, tatlım," diye . "Her yerine boşalacağım."

Hevesle başını sallıyor.

"Devam et o zaman." Parmaklarımı onunkilerin üzerinde sıkıyorum ve onu bu şekilde hissetmek ve görmek beni neredeyse deviriyor. Ellerimizi aşağı doğru eğiyorum. "Yap hadi. Kendini benim döllerimle kapla, benim pis kızım."

İtaat ediyor, elini benimkiyle birlikte hareket ettiriyor, bu arayışta eşit. Ona bakmadan duramıyorum. Amı ıslak ve hazır, teni pürüzsüz. İkisini de boyayacağım. Şehvetim için bakire bir kurban gibi.

"Grant," diye fısıldıyor ve parmaklarımızı birleştiriyor. Bunu binlerce kez hayal etmiş olmama ve onu istekli görmenin gerçekliğinin her şeyden daha iyi olmasına rağmen, beni boşaltan şey onun güzelliği değil. Ne kadar seksi olduğu ya da ne kadar tahrik olduğu da değil. Kontrolü ele alması ve küçük eliyle beni mükemmel bir şekilde boşaltması bile değil.

Onun tatlılığı, titreten orgazmın nabzını attırıyor. Onun avuç içi

benimkine ve onun mavi bakışlarına güveniyor. O saf şeker.

Tenine boşalıyorum. Düz karnına ve göğüslerine fışkırıyor. Onu kaplıyor ve içimdeki sahiplenici taraf, iddiamı kabul ettiği, hatta belki de bundan zevk aldığı için ilkel bir tatminle kükrüyor.

Ve ben bir canavarım. Bunu cömertçe teklif ettikten sonra, daha fazlasını alıyorum. Bir damlası boğazına isabet ettiğinde, bir sonraki damlanın çenesine isabet etmesi ve pembe dudaklarına ulaşması için öne doğru eğildim.

Yüzüne boşalmamın iğrenç tabusu içime bir zevk şimşegi daha gönderiyor. Bu kadar şanslı olmak için neyi doğru yaptım? Onu nasıl hak edeceğim?

Orgazmımın artçı sarsıntıları geçerken göğsüm gevşiyor.

"Ne kadar pis bir kız." Baş harflerimi onun tenine yazıyorum. G.L. Benim. O benim.

Alaycılığım karşısında kızarıyor ama elini sikimden çekip işaret parmağını çenesindeki kaplamadan geçirerek dudaklarına götürüyor. İnliyorum ve dili ağgözlü bir yalamayla dışarı fırladığında yemin ederim tekrar sertleşmeye başlıyorum.

"Erkeğinin tohumunun tadı nasıl?"

Gözleri parlıyor ve kalbim takla atıyor. Onun olmam fikri hoşuna gidiyor mu? Sonsuza kadar benim olmak istiyor mu? Seçme şansı olmayabilir.

"Lezzetli," diyor yaramaz bir gülümsemeyle.

Sonunda tekrar duşa girdik. Bir kere gelmenin etkisi geçmeliydi ama ben daha kötüydüm. Onun için daha çaresizim. Neredeyse anında tekrar sertleşiyorum ve Jessa'nın dili dudaklarının üzerinde gezinirken şehvetli bir şekilde sikime baktığında ima edilen teklifi kabul etmek cazip geliyor. Ama sonraki boşalmam onun amının içinde olacak. Ağzına değil, gerçi ona da geleceğiz.

Bu sefer sevimli yazlık elbisesini giyiyor. Elbiseyi ondan hemen geri almamayı başarıyorum ki bu bence madalya almam gereken bir kontrol başarısı. Ona yemek yediriyorum ve kucağıma oturuyor. Benim kızım karşı konulmaz. Her şey yumuşak öpücükler, kokusunu içime çekmek ve benimle orgazm olmak.

parmaklarını ve ağzını. Gitmek istemesini imkansız hale getirdim.

Dışarıda oturup serin havada konuşurken gökyüzü pembeden griye ve laciverte dönüyor. Ama ışık azaldığında ifadesi de onunla birlikte kararıyor.

Onu minderli koltuğa çekiyorum ve saçlarını okşayarak bana bakmaya zorluyorum. "Ne oldu, tatlım?"

"Sadece düşünüyordum," diye mırıldanıyor. Bekliyorum.

"Anlaşma neredeyse bitti. Avustralya'ya gidiyorum."

Lanet olsun. Acıdan. On beş yaşındayken Camden mafyası tarafından yakalandığım ve sekiz tırnağımı kopardıkları zamandan daha kötü. Sanki parçalara ayrılıyorum. Ruhumun en önemli parçası Jessa'nın yanında. Eğer giderse tüm ışığı ve umudu da götürecektir.

Benim oyunumu oynarsa, bunun bir gün olacağını söylediğimi biliyorum. Kendime burada iyi adam olabileceğimi söyledim. Ben de denedim. "Gitmek istiyor musun?"

Dudağını ısırp başını sallıyor ama "Hayır" der gibi bir hali var. "Seni kalmaya ikna etmek için ne yapmam gerekiyor?"

Mümkünse, bu onu daha da sefil gösteriyor. Başını sallar ve yere bakar.

"Tüm evin iç tasarımını yeniden yapman için seni işe alacağım." Bu onu bir süre burada meşgul eder. İşi bittiğinde, beğenmediğimi söyleyip tekrar yapmasını isteyeceğim. Ve tekrar. Benimle birlikte olması için ne gerekiyorsa. Keşke onu hapsedecek ve verdiği sözleri ya da mutluluğunu umursamayacak bir adam olsaydım. Kalbim onunla tanışmadan önceki kadar soğuk olsaydı, onu odasına tıkar, kapatır ve teslim olması için becerirdim.

Dürüst olmak gerekirse, o noktaya gelemeyeceğimi göz ardı edemem.

Gerçekten gitmesine izin verebilir miyim? Aramızdaki ilişkinin tadını aldıktan sonra benimle kalmak istemesi o kadar kaçınılmaz görünüyordu ki.

Söz vermiştim. Ben sözümün eriyim ve kazandım - lanet olsun ama ironi bu ya, kazandım - sevgilimle bir gün. Sadece bunun tek gün olacağını hiç düşünmemiştim.

"Jessa, eğer gerçekten istiyorsan gitmene yardım edeceğim." Gitmesine izin vermek beni öldürür. Ya da daha büyük olasılıkla, o yanımda olmadığı sürece yoluma çıkan herkesi katledeceğim.

Tekrar başını sallıyor, omuzları kambur.

"Anlaşmamız yirmi dört saatti" diyor, sanki unutabilirmişim gibi. Tüm ve kalmanın tüm faydalarına rağmen gitmek istiyor. "Ama teşekkür ederim," diye fısıldıyor ellerini sıkıp açarak. "Her şey için."

Verebileceğim bir cevap yok.

Sözümünden dönmem söz konusu değil ama Jessa'nın gitmesine izin vermem de öyle. Ve karanlığın içinde, bir gözyaşı başparmağımın üzerinde kayarken bile bir yol görüyorum.

Kesinlikle olmaz. Benim kızım ağlamaz. Başka bir şey düşünemedim onu kendime doğru çekiyorum. Tatlı poposunu sıkıca tutuyorum. Kalbim parçalanıyor. Zavallı kızım.

"Gidebilirsin ama buna değmez. Uzun süreliğine gitmeyeceksin. Bir anlaşma yaptık ve ben de buna uyacağım." Başını sallıyor. "Gerçi bu A planıydı. Ben B planını devreye sokacağım."

"B planı mı?" diye fısıldıyor, gözlerini bir umut ışıltısıyla benimkilere dikeyor.

"Başka bir kaçırılma, tatlım." Onu kendime yaklaştırıyorum, böylece vücudumun sıcaklığı kıyafetlerimizin arasından sızıp onunkine karışıyor. "Bu sefer anlaşma yok. Kaçmak yok. Gece yarısı gidersen, seni tekrar çalarım. Seni yanımda tutmalıyım."

"Ama..." Beni biraz itiyor ve alt dudağı titriyor. "Burada kalıp senin iç mimarın olamam. Eğer seninle olmamı istemiyorsan."

"Ne?" Bu delilik. "Sadece yeniden dekore etmeni istediğimi de nereden çıkardın?" Kollarımı ona öyle sıkı sarıyorum ki kaçamıyor.

"Beni istediğini düşünmemiştim," diyor perişan bir şekilde.

"Bu çok saçma. Yıllardır seni bekledim ve seni istedim. Bunu sana söylemiştim. Sen onun vesayeti altındayken kardeşinle pazarlık yapmayacaktım ama Jessa, kararların sana ait olur olmaz senin için gelecektim."

Gözleri kocaman açılıyor ve bir an için onu ikna ettiğimi düşünüyorum.

"Biz seks yapmadık!" İtiraf kendi iradesi dışında ağzından kaçmış gibi görünüyor ve biraz şok olmuş görünüyor. Ama şimdi ağzından çıktı, durmuyor. "Hiç deneyimim olmadığı için istemeyebileceğini düşünmüştüm. Ne istersen yaparım dedin. Bana kirli ve ahlaksız eylemler yapabileceğini söyledin. Ama ben hâlâ bakireyim. Sana her fırsatı verdim. Senin olmanı istiyorum Grant. Sen... Beni söz verdiğin şeyden mahrum bıraktın. Kirli, ahlaksız ve seks." Zor nefes alıyor ve her saniye güvenini kaybediyor.

Onu öpmek, o güzel eteğini yukarı çekmek ve evin duvarına dayayıp götürmek yerine sorusuna cevap verecek kadar mantıklı bir aklım var. Aldatıldım, gerçekten.

"Yapamazdık, çünkü yapsaydık hamile kalırdın," diye cevap veriyorum kel bir şekilde.

"Çocuk istemiyorsun." Yüz ifadesi yine düştü. Üzgün. Hayal kırıklığına uğramış. "Prezervatif kullanabilirdik." Gömleğini tutuyor ama gözlerime bakmıyor.

"Seninle çocuk istiyorum," diye düzeltiyorum onu. "Prezervatifle seks yapmamamızın nedeni bu: Seninle kondom kullanmak istemiyorum. İlk kez içine girdiğimde, bunun sen ve ben olmasını ve aramızda hiçbir engel olmamasını istiyorum. Seni doğurmak zorundayım. Seni benimle doldurduğumda, sonrasında bebeğime hamile kalabileceğini bilmeliyim. Gerçek sebep bu, tatlım."

"Doğru," diye alay ediyor, daha fazla gözyaşına boğulabileceğini düşünsem bile. Ve bu benim kararlılığımı güçlendiriyor. O bana ait. Ne kadar yanlış düşüncelere sahip olursa olsun, birlikte olacağız. "Böylece senin yerine geçecek bir oğlun olabilir.

Lambeth ve evlilik için satılacak bir kız. Gitmeliyim." Ama kollarımdan ayrılmaya çalışmıyor.

"Eğer buna karar verirlerse, elbette. Akıllı çocukların benim izimden gitmesini istiyorum," diyorum. Kaşlarını çatıyor. "Ayrıca aptal çocuklar ve tatlı bebekler de istiyorum. Avukat ya da öğretmen olan asi çocuklar istiyorum. Bana şaka yapan ve onları öldürmekle tehdit etmeme neden olan komik çocuklar. Anneleri kadar cesur ve becerikli, babaları kadar kurnaz çocuklar istiyorum. Okuyan, oyun oynayan ve babalarının yaptıklarından biraz dehşete düşen masum çocuklar istiyorum."

Başını tekrar bana doğru eğiyor ve sanki ona hava veriyormuşum gibi dinliyor. Sanki bu tekrar tekrar okumak istediği bir hikâye. Poposunu bırakıyorum ve ellerimle yüzünü çerçeveliyorum. O gece mavisini gözlerine bakarak, içimdeki her şeyi anlamasını istiyorum.

"Bir günlüğüne istediğim her şey için pazarlık ettim, ama en çok istediğimi alsaydım, genç bedenini gür, olgun ve hamile bırakacaktı," diye itiraf ediyorum, sesim çığ. "Seni benim yapamazdım ve sadece bir günlüğüne doğuramazdım, tatlım. Hazır olup olmadığını bilmiyordum. Seni seviyorum ve sana bu şekilde sahip olduğumda gitmene asla izin vermeyeceğim."

"Beni seviyor musun?" diye nefes alıyor.

"Evet. Seni seviyorum. Ama bu sana karşı hissettiklerim için ılık bir kelime, Jessa. Güneşin yüzeyinin sıcak olduğunu ya da Atlantik Okyanusu'nun ıslak olduğunu söylemek gibi." Ve siktir et, yeterince çabuk hayır demedi. B planı hala iş başında. "Seni mantığın ötesinde seviyorum. Ve eğer benden istediğin şey seks ve daha kirli ve ahlaksız eylemlerse, inan bana, sana bunu sunacağım."

Beni kollarının arasına alıyor ve elimi ensesine götürmeyi başaramadan önce bir şaşkınlık ciyaklamasıyla omzunu kavıyorum. Eve girerken merdivenleri ikişer ikişer .

"Grant, ne yapıyorsun?"

"Dün sahip olmam gereken şey." Beni öyle sıkı tutuyor ki, sanki hiç gibi. Sanki bizim için bu kadarmış gibi, o kadar yakın olacağız ki çok geçmeden yapışık olacağız. Tanrım, umarım öyle oluruz.

"Yürüyebilirim," diye itiraz ediyorum güçsüzce, o yatak odasına doğru giderken.

Hınzır bir sırıtışla, "Bunu yarın için alıştırma olarak düşün, o zaman öyle bir sikileceksin ki yapamayacaksın," diyor.

Tenine dokunduğum parmak uçlarımdan sarkan ayak parmaklarıma kadar içimden bir heyecan geçiyor.

Kapıyı arkamızdan tekmeleyerek kapattı ve beni yatağına fırlattı. Ve evet, bu nefesimi kesiyor ama Grant'in üzerimde belirmesi kadar değil.

"Yapma. Hareket etme."

Üzerimden indiği anda tabii ki doğruluyorum ve gardırobuna doğru yürürken onu izliyorum. Neler olduğunu merak ediyorum ama geri döndüğünde elinde bir avuç kravat var ve karnım takla atıyor.

Alnı kararıyor. "Sana kıpırdama demiştim, tatlım." "Özür dilerim, Kingpin." Ona yaramaz bir gülümseme atarken elleri ve dizleri üzerinde yatağın üzerinden ona doğru süründü. "Bunu telafi etmek için ne yapabilirim?"

"Sen." Emin adımlarla yatağa doğru ilerliyor ve boynumun arkasını kavırıyor, parmaklarını içeri sokup yoğuruyor. "İyi bir kız olup seni bıraktığım yere uzanabilirsin."

Vücudum titriyor. Sanırım zıtlık yüzünden. Onu kaybettığim için çok yıkılmıştım. Bir oyun ve ev tadilatından başka bir şey istemiyordu. O en düşük seviyeden en yüksek zirveye: Beni seviyor.

"Senin iyi kızın olabilirim," diyorum ve o da gülümsüyor.

Gri gözleri. Aşk, şehvet ve sert bir niyetle dolup taşıyorlar. Artık biliyorum. Hayal etmemiştim. Eminim. Gözleri güven veriyor. Onlar evim.

"Güzel. O zaman şu kıyafetleri çıkarmama yardım et." Elbisemi vücudumdan sıyrılıyor. Beyaz dantel külotumdan sıyrılıyorum, kalçalarımı kaldırıyorum, böylece külotumu kalçalarımın altına aşağı çekebiliyor. Gömleğine uzanmaya çalışıyorum ama elbisemi başımın üzerinden çekiyor. Sonra parmaklarını kolumun iç kısmındaki hassas bölgede gezdiriyor ve ben de onun dokunuşuna karşılık veriyorum.

"Sana güvenmediğimden değil..." Bileğimi sıkıca kavırıyor ve kravatını bana ve karyolaya düğümlerken bakışlarımı tutuyor.

şaşkınlıktan nefesim kesildi ama iyi bir . Sıcak, kıvranan ve ayak parmaklarını kıvıran.

Küçük bir çekirtme ve ugh, çok büküldüm, bileğime baskı yapan gerginliği seviyorum.

"Kaçamayacaksın." Patronum diğer elimi tutuyor ve yerine hapsediyor. Kravatının ipeği pürüzsüz ve serin ve tenimde kayıyor. İhtiyaç, parmaklarımdan omurgama, oradan da klitorisime doğru sıcıyor.

İki elimi de tutmuş, arkasına yaslanıyor ve boğazından hırıltılı bir mırıltı çıkarıyor. "Çok güzel. Şimdi."

"Bekle, hayır!" Bileğimi kavradığı için tekme atıyorum. Spreadeagled değilim, değil mi?

"Oh evet." Benden daha güçlü. Çok daha güçlü ve amansızca bacaklarımı ayırıp beni sabitlerken hiç şansım yok.

"Kingpin..." Sesimde bir titreme var.

Avucunu dizimin üzerinde yumuşatıyor. "Tatlım. Seni serbest bırakmamı ister misin? Sadece adımı söyle. Lambeth de. Duracağım. Her ne yapıyorsam, duracağım."

Tüm gerginlik bedenimi terk ediyor. İstemediğim hiçbir şeyi yapmayacak. "Anlıyorum, Kingpin."

Sırıtıyor ve açılmış bacaklarımın arasında diz çöküyor. "Dölümle dolana ve benimle evlenmeyi kabul edene kadar bu yataktan çıkmayacaksın."

Haklı. Bunu söylediğine göre, beni bu yataktan bir spatulayla kazımanız gerekir. Her bir uzvumu koparmak zorunda kalırsın. Eğer başıma gelecek buysa, kalıyorum. Benden kurtulamazsın.

"Bunu yapabileceğini mi sanıyorsun?" Küstahça söyledim. "Biraz yaşlı olduğunu düşünmüyor musun?"

Kahkahası içimde gümbürdüyor. "İşte benim kızım. Yalvaracaksın, merak etme."

"Hep konuşuyorsun, Kingpin..." Beni bedeniyle sarıp sarmalamak yerine başını eğdiğinde homurdanıyorum. "Yap beni."

"Seni hazırlamalıyım." Sanki orada rahat etmekten zevk alıyormuş gibi rahatlıyor. İlk yalayışında kıvrımlarım sertleşiyor ve ben zevkten kıvranıyorum. "Seni yaracağım," diyor kıvrımlarıma karşı, sonra bir parmağını içime sokuyor ve ben inliyorum. Çok kolay. Çok kolay. İlgisi yüzünden çoktan sırılsıklam olmuştum.

"Benim aletim büyük, sen küçüksün. Ama hepsini alacaksın. İyi bir kız gibi sikimle doldurulacaksın."

Çılgınca başımı sallıyorum. Evet. Onun iyi kızı olmak istiyorum, onunla dolu.

"Ama önce tamamen yumuşak ve kemiksiz olmanı istiyorum, böylece ilk kez içine girdiğimde seni germemden zevk alacaksın. Bayılırım." Bu konuşmayı klitorisimi emerek noktılıyor ve ben kıvranıyorum, bağlarıma karşı çekiştiriyorum, daha fazlası için çaresizim. Ve yorum bitti, o teslim ediyor.

Daha önce kendini tuttuğunu bilmiyordum ama belli ki tutuyormuş. Son seferinde nazikçe öpüyor ve yalıyordu, beni sıcak bir küvete girer gibi zevke sokuyordu. Şimdi beni içine atıyor. Beni kovalar gibi orgazmımın peşinden gidiyor. Sert. Kararlı. Hızlı.

Ağzının altında hareket ettiğimde kalçalarımı tutuyor ve kapana kısılmış olmak ve ezici zevke katlanmak zorunda kalmak bunu daha da ateşli hale getiriyor. Yakalandım ve şımartıldım. El üstünde tutuluyorum. Neye ihtiyacım olduğunu benden daha iyi biliyor ve bunu sağlıyor. Düşünmeme ya da plan yapmama gerek yok. Tüm bedenim dahil her şey onun kontrolü altında.

O beni anlıyor. Kendimi hiç bu kadar güvende ve sevilmiş hissetmemiştim... Sonsuza dek.

Orgazm o kadar çabuk geliyor ki neredeyse keskin. Bir an uçuşumun kenarındayım, sonra sanki Grant beni bir hız treninin tepesinden aşağı itmiş gibi titriyorum.

Yukarı ve üzerime doğru hareket ettiğinde hala boşalıyorum, sıcaklığı çıplak tenimi kaplıyor. O çok daha büyük ve ben tamamen onun merhametine kalmış durumdayım. Onu ne uzaklaştırabiliyorum ne de yaklaştırabiliyorum. Aletinin başı klitorisime dokunuyor ve içime yeni bir orgazm dalgası gönderiyor.

"Bana bak."

Gözlerimi kapattığımın farkında bile değildim, ta ki açtığımda Grant'ın gözleri beni parlayan gümüş bir kanca gibi yakalayana kadar.

"Ben de girmek istiyorum."

"Al beni." Kalçalarımı mümkün olduğunca yukarı doğru esnetiyorum. Aletinin ucu kalçamın aşırı kalınlığına doğru kayıyor.

ıslaklık ve sadece içeri bastırır. Neredeyse hiç. Girişimi dürtüyor. İkimiz de inliyoruz.

"Yavaş gideceğiz," diye söz veriyor. İtiyor ve direnç var. Kralımın yüzünde bir gölge beliriyor. "Seni incitmek istemiyorum."

"Yapmayacaksın." Aslında bunun doğru olup olmadığı hakkında hiçbir fikrim yok, sadece beni becermesine ihtiyacım var ve o yapana kadar tatmin olmayacağım. Acı verici olsa bile içimde sadece onun düzeltebileceği bir sızı var. "Devam et. Sonuna kadar sok."

"Hayır," diyor sıkılmış dişlerinin arasından. "Yavaşça."

Elim kolum bağlıyken onu kendime çekemem. Bunların hepsi Grant'in programında var.

Ben de sızlanıyorum ve daha fazlasını almak için kalçalarımı eğiyorum. İnliyor ve nefesimi kesen bir çimdik atıyor.

"Özür dilerim, özür dilerim, tatlım." Yanaklarımı öpüyor. Alnımdan. Dudaklarımı. Vücudunun bedenimi istila etmesine alışmaya çalışırken burnumun ucunu bile.

Yanık hafiflediğinde "Daha ileri," diyorum. Aşağıya baktığımda birleştığımızı görebiliyorum ve bu lezzetli bir şekilde sıcak. Ama sikiinin çoğu hâlâ içimde değil.

Bir santim daha sokuyor ve bu sefer sıkışma daha az ve rahatlama daha hızlı. Beni bir şahin gibi izliyor, daha fazlası için hazır olduğumu kelimelerle söylememe gerek yok. O görüyor. Biliyor.

Bana onu doğru şekilde aldığımı ve şimdiye kadar hissettiği en iyi şey olduğumu söylüyor. Kulağıma fısıldayarak, kendini tutma çabasıyla titrerken bile beni yatıştırıyor ve rahatlatıyor. Yanağını yanağıma sürtüyor ve boğazımı öpüyor. Geri çekilip daha derine iterken bir meme ucumu ağzına alıyor ve ben inleyene kadar emiyor.

Dolgunluğun başlangıcı çiçek açar.

Bu şekilde devam ediyoruz, her seferinde bir inç, sonunda tamamen girene kadar. Leğen kemiği benimkiyle aynı hizada, sikiinin başı sınırında sertleşiyor. Daha önce hiçbir şey pasajımın tepesine bu şekilde baskı yapmamıştı ve bu yeni bir dalga gönderiyor

Basılı tuttuğu bir düğme gibi uzuvlarımda uyarılma.

Sıkıştım. Sert aleti içimde. Kolları göğsümün iki yanına dayanmış, el ve ayak bileklerimi bağıyor. Kendimi sergilenen güzel bir kelebek kadar açıkta hissetmeliyim. Öyle de hissediyorum ama aynı zamanda kendi iyiliğı için yakalanmış ve hapsedilmiş güçlü bir yaratığım. Korunuyorum.

Grant biraz dışarı kayıyor ve o tekrar içeri girene kadar protestoyla miyavlıyorum ve saf bir hisle hanımefendiye yakışmayan bir homurtu çıkarıyorum.

Sonra tekrar yapıyor. Daha fazla, daha sert ve harika hissettiriyor.

"Seni seviyorum. En başından beri bunu, senin içinde olmayı istedim. Takıntılıydım, Jessa. Seni seviyorum ve gitmene izin veremem."

Alışmadık ama harika bir his olan, gittikçe daha fazla güvenle içeri girip çıkmasının taşması hakkında konuşamam. Hızını tekrar artırırken bile bu konuda kolay bir şey yok. Çok büyük ve beni geriyor. Ama o kadar ıslağım ki fark etmiyor ve bu kombinasyon her vuruşu mutluluk haline getiriyor.

"Sen mükemmelsin, çok mükemmelsin. İyi hissettireceğini düşünmüştüm ama benim için yaratılmış gibi hissedeceğini bilmiyordum, bu kadar yumuşak ve sıkı ve lanet olsun, çok ıslak. En iyi kısmı da bu. Benim için sırlıslıklımsın, bu yüzden senin de beni istediğini biliyorum. Çok iyi gidiyorsun. Aferin kızıma."

Düne kadar onun iyi kızı olmam gerektiğini bilmiyordum ama artık biliyorum. Her gün. Bütün gece. Övgüsü, sahip olduğumu bile bilmediğim yaralarımı kapatıyor. O kadar uzun zamandır ağrıyorlardı ki normal olmadıklarının farkında değildim.

"Daha fazla," diye yalvarıyorum. "Daha sert."

"Jessa." Sesi işkence görmüş gibi.

"Daha fazla," diye tekrarlıyorum ve o da buna uyunca yüzündeki rahatlamayı görüyorum ve içimde bir zevk sarmalı oluşuyor. Bunu söylemeye devam ediyorum. Daha fazla. Ve daha fazla, ta ki içime girene kadar.

Kalp atışlarım ve oksijenim, onun boyun eğmeyen bedeninin sırlıslıkla deliğime her itişinde artıyordu.

"Gitmene asla izin vermeyeceğim," diye hırlıyor. "Sana her gün sahip olacağım. Artık sensiz yapamıyorum. Vanilya kokuna ve tatlı tadına bağımlıyım."

Beni ikiye böldü ve şimdi bedenimi ve ruhumu tıka basa dolduruyor. Zorlukla kontrol ederek içime giriyor. Onu serbest bıraktım ve vücuduma sahip olma şekli, beni ne kadar sevdiğini ve bunun beni düşünerek mastürbasyon yaparken hayal ettiğinden bile daha iyi olduğunu söyleyip durduğu sözler kadar ateşli.

"Grant," diye nefes nefese kaldım. "Kaçmayacağım. Bırak beni." Ona dokunmak zorundayım.

Anında duruyor. Elimden kayıp gittiğinde çığlık atıyorum.

"Gitmene izin vermeyeceğim. Artık benimsin tatlım, sonsuza dek." Önce ayak bileklerimi çözdü, ben de bacaklarımı ona doladım. Evet, evet. Evet, istediğim buydu. Onun beni çaldığı gibi ben de onu çalacağım. Sonra bir elim serbest kaldı ve onu daha yakına itmek için kullandım.

"Seni kovalayacağım ve geri alacağım," diyor narin iç koluma karşı, kirli sakalı sıyrılıyor. "Artık benimsin ve sensiz ölürüm. Gitme, Jessa." Sesi çözülmüş gibi ve ben bunu seviyorum.

İpek bileğimden düşüyor ve göğüs kılları meme uçlarıma sürtünene kadar onu çekiyorum.

"Yapmayacağım," diye fısıldıyorum, sikini ihtiyacım olan yere sokarken. "Söz veriyorum."

HİBE

Bu sefer çok sıkı ama beni kolayca içine alıyor. O kadar iyi hissediyor ki, sadece sikimin etrafında değil, aynı anda her yerime dokunmaya çalışıyor, sanki gerçek olduğumdan emin değil ve bunu kendine kanıtlamak zorunda. Bu arada ben de fiziksel varlığımı kaybediyorum. Sahip olduğum tek şey Jessa, benim güzel kızım. Onu mantığın ötesinde istiyorum. Onun altımda olması, küçük, kıvrak ve nefes nefese, göğsümün kükremesine ve ağırmasına neden oluyor. Bu kız benim dünyam. Onu yakaladım, o benim.

Ve şimdi tutsağım özgür.

Ağzından çıkan iniltili ses bana vahşi bir zevk veriyor. Ciğerlerini kontrol edememesi en iyi müzik. Çünkü bunu ben yaptım. Onu çılgına çevirdim ve kontrolsüzce titrettim.

Evet, akıl sağlığıma zar zor tutunuyorum ama Jessa'nın akıl sağlığını tamamen kaybettiğini görmek hayatımın en gurur verici anı.

Gözleri cam gibi ve her yere bakıyor. Artık uzuvları serbest ve onları iyi kullanıyor. Bana dokunuyor, sanki kilidimi açacak gizli bir anahtar bulmaya çalışıyormuş gibi.

Bu o. O benim gizli zayıflığım. Küçük ellerinin her hareketi omurgamdan aşağı kıvılcımlar gönderiyor ve taşaklarımı sıkıyor. Boşalacağım. Jessa'nın saldırısına karşı daha fazla dayanamayacağım. Kokusuna. İçine girip çıkarken sikimin etrafındaki sıkı ıslaklığı. Tüm uzunluğumu alıyor, daha büyük bir ölçekte inşa edildiğim için bu verilen bir şey değil. Ama birbirimize mükemmel uyuyoruz. Birbirimiz için yaratılmışız.

Ben onu sertçe, yatağın içine doğru becerirken öpüşüyoruz ve o da beni cesaretlendiriyor. Parmaklarını saçlarıma yerleştirip yüzümü kendine doğru tutarken topukları kalçalarıma gömülüyor.

"Benim için gel," diyorum dudaklarına karşı, ama sesim boğuk çıkıyor. Kalçasını kavrayıp bacaklarını daha geniş açıyorum ve nasıl daha derine indiğimi görünce hıçkırıyor. Hızımı artırıyorum ve açıyı değiştiriyorum, böylece horozum klitorisine en yakın geçiş tarafına sert bir şekilde sürtünüyor. O hassas bölgeye.

"Daha fazla. Lütfen, daha fazla." Kızımın yalvarması hayal edilebilecek en mükemmel sestir. Ama onu tekrar zevke getirecek fazladan bir şeye ihtiyacı var.

Bir dahaki sefere bunu tatlı ve yavaş bir şekilde yapacağız. Onun tadını çıkarmak ve onu iyi hissettirmek için her özenli ve duyuşal yöntemi keşfetmek için zaman ayıracağım. Hiçbir şey yapmadığım günler olacak ama sabırla onu tekrar tekrar sikime boşalmasını sağlayacağım.

Ama onu en basit şekilde becermek için duyduğum ilkel ihtiyaç çok güçlü. Gözlerinde boğulurken ve ona sahip olurken ona vurmak zorundayım. Eğer onun zevkle, sikimin etrafında sıkıca kenetlendiğini hissetmezsem, geri çekilebileceğimden emin değilim.

Elimi vücutlarımızın arasına sokup klitorisini buluyorum. Fazla bir şey gerekmiyor. Vücudumun ritmini onunkine doğru devam ettirirken o sert küçük yumrunun üzerinde bir daire çiziyorum. Hiçbir yerde boşluk yok. Çığlık atıyor ve eğiliyor ve daha önce kendinden geçtiğini düşündüğüm yerde, şimdi akkor haline geliyor.

Klitorisine dokunarak iki derin itiş ve boşalıyor, o kadar çok titriyor ki bacağını yakalayıp tutmak zorunda kalıyorum

içine pompalamaya devam etmek için.

"Grant." Dudaklarında adım, dalga dalga yayılan bir zevkle beni de kendisiyle birlikte çekmeye çalışıyor. Dişlerimi sıkıyorum ve direniyorum. Sadece biraz daha.

Hiç olmadığım kadar sertim, patlamaya hazırım.

Sonra altımda gevşedi, amı hala beni kavrarken bile. Çok iyiydi.

"Harika hissediyorsun," diyorum ona. "Çok sıkı ve mükemmelsin."

"İçime gel," diye emrediyor nefes nefese, tırnakları sırtımdaki kaslara batıyor. Çok talepkârsın kızım.

Göğsümü göğüslerine bastırıp daha sert iterken, boynuna, çenesine ve yanağına ağzı açık öpücükler kondururken, beni daha derine götürmek için poposunu kaldırıyor.

"Seni dolduracağım, tatlım." Bundan sonra hamile kalmasını istiyorum.

"Taşacak kadar." Şimdi kıvranıyor, ritmimi yakalıyor ve tekrar yukarı itiyor.

"O kadar çok ki asla yıkayamayacaksın," diye kabul ediyorum. Onun benim olarak işaretlenmesine ihtiyacım var. Teninde kokumun, parmağında yüzüğümün, amından damlayan tohumlarımın ve karnında bebeğimin olması gerekiyor.

"Grant." Yüzünü boynuma gömüyor ve tenime fısıldıyor. "Seni seviyorum."

Kırıyorum. Sikim olabildiğince derin ve sert bir şekilde içine giriyor ve geçidinin içini boyuyorum. Yoğunluğundan sarsılıyorum. Harap oldum. Mahvoldum. Kendimi Jessa'nın içine boşaltmış bir adamın kabuğuyum. İyileşme şansım yok. Bu ölümcül.

Ön kollarımın üzerine yığılıyorum ve ancak o zaman ağırlığımı ondan kaldırmam gerektiğini hatırlıyorum. Denediğimde, Jessa muhalif bir sesle mırıldanıyor ve bana . Anlamsızca, çünkü ben ondan daha güçlüyüm. Yana doğru yuvarlanıyorum ve ağzım onunkini buluyor.

Orgazmım azalırken onu öpüyorum ve ona aşık olduğumu söylüyorum. Onun başıma gelen en güzel şey olduğunu. Onu mantığın ötesinde sevdiğimi. Ona dokunmaya ya da onu benden almaya çalışan herkesi öldüreceğimi bilse iyi olur. Kabul ederken kıkırdıyor ve bana sokuluyor.

Sonunda bana "Boşalman kalçamdan aşağı akıyor," demeyi başardı. "Temizlenmem lazım."

"Hayır. Neden?" Bacaklarının arasına uzandım ve o haklıydı. Berbat durumda. Ben de öyle. İkimiz de onun kremi ve benim dölümün yapışkan karışımıyla kaplıyız. Mükemmeldi.

"Yıkanacağım." Uzaklaşmaya çalışıyor ve ben kollarımı ona doluyorum. Vardiya, aramızda lapis lazuli ışıltılı gözlerine bakabileceğim kadar boşluk bıraktı.

"Benim olana kadar bu yataktan ayrılmayacağını söylemiştim. Tohumlarımla dolmadan ve benimle evlenmeyi kabul etmeden," diye homurdandım, alçak sesle ve tehditkâr bir şekilde. "Ciddiydim."

İşliyor. "Bu korkunç bir evlilik teklifi. Çocuklarımıza bunu nasıl anlatacağım?"

"Peki." Omuz silkiyorum. Benim için sorun değil. "Nişanı atlarız. Seni kaçırıp doğruca kiliseye götüreceğim."

Kahkahasını duyduğum kadar gövdesinin titrediğini de hissediyorum. Sonra birbirimize sırtıyoruz.

"Onlara istediğin hikâyeyi anlat tatlım," diyorum yanağına ve boynuna kondurduğum öpücükler arasında. "Onlara seni nasıl kaçırdığımı anlat. Seni kovaladığımı söyle. Siyah taksimi kaçırdığını ve kalbimi çaldığını söyle, bu da doğru. Onlar var olduğu sürece, sen ve onlar benim adımı taşıdığınız sürece, istediğiniz her şeyi yapabilirsiniz."

JESSA

Grant'in kollarında ikinci kez uyandığımda, buraya ait olduğumu anladım. Ben onunum.

Bu çok kolay. Dizimi bacaklarının üzerine çekip arkamdan içime giriyor ve uykulu bir zevk sarmalındayım, ancak beni sikerken klitorisimi ve göğüslerimi okşadığında odaklanabiliyorum. Etrafım sarılmıştı ve onun tarafından boğulmuştum.

Grant ile tüm hayatımın sadece duş ve seksten ibaret olmayacağını tahmin ediyorum, yine de bu kalıbın değiştirmek için acele ettiğim bir kalıp olmadığını kabul etmeye hazırım. Lezzetli bir şekilde kirlenmek ve sonra tekrar temizlenmek.

Ama banyodan çıkıp saçımı kurulamayı bitirdiğimde Grant'i giyinmiş ve kaşlarını çatmış bir şekilde telefonuna bakarken buluyorum.

"Bir açıdan düşündüğüm kadar aptal değilmiş," diyor Grant acımasızca, ben sormadan dile getirilmemiş sorumu anlayarak. "Ama bir başka açıdan da tüm köy aptallarını geride bırakıyor."

"Neler oluyor?" Havluyu etrafıma daha sıkı sarıyorum.

"Eski nişanlın, ya da onun yanlış adlandırmasıyla kocan-"

"Ne! Hayır!" Grant'e doğru koştum ve kolunu tuttum.

"Karisını çaldığımı ve dışarıda konuşmak için beklediğini söylüyor. Tazminat talep ediyor. Gösterişçi herif." Grant'in ifadesi karanlık ve gece kopan bir fırtına gibi çatırdıyor.

Titriyorum. Hayır. Asla olmaz. Beni ezmekten zevk alan o adama geri dönme fikri ruhumu isyan ettiriyor. "Ona geri dönmeyeceğim."

Grant beni göğsüne çekiyor ve elini sırtımda gezdiriyor. "Tabii ki değilsin. Sen benimsin. Her zaman öyleydin."

"Öyle miydin?" Fısıldıyorum, çünkü bunu söylediğini duymak hiç bilmediğim bir merhem.

"Evet," diye kesin bir şekilde yanıtlıyor.

Zihnim dönüyor. "Bu kıyafetler. Tıpkı benim giydiklerime benziyorlar. Ve bunları kardeşimin planını duyduğunda almış olman hiç mantıklı değil. O daha geçen aydı."

Yavaşça başını sallıyor. "Sen zeki bir kızsın. Biliyorsun."

"Beni izliyordun. Seni her yerde görünce çıldırmıyordum. O sendin." Bu sihir. Tüm korkularıma rağmen kötü bir şey olmayacaktı çünkü Grant beni koruyordu.

"Üç yıldır seni izliyorum." Saçlarımı okşuyor ve itiraf ederken sanki onaylamayacağımı düşünüyormuş gibi bir endişe var. "Seni ilk kez hayvanlar için düzenlenen bir bağış gecesinde gördüğümünden beri."

"Eşek mabedi," dedim. On sekiz yaşındaydım ve sonunda ağabeyimi etkinliklere katılmama izin verilmesi gerektiğine ikna etmiştim. İşte o zaman dikkatli, tetikte gri gözleri fark etmeye başladım. Önce odanın öbür ucunda, bakışlarımla dolanıyor ve ayak parmaklarımla kıvrılmasına neden oluyordu. Sonra garip durumlarda, kalçamda sıcak bir avuç gibi.

"Beni alternatif bir boyuta sürükledi, Jessa. O zamandan beri hiçbir şey eskisi gibi olmadı. Sana sahip olmam gerektiğini biliyordum. Ama başka biriyle pazarlık yapmak için gitmiyordum. Senin değil.

Kardeşim, kesinlikle. Onu ezebilirdim, ama seni yasal bir vasi olmadan bırakmak ideal değildi. Bu yüzden yasal olarak kendi kararlarını verebilecek yaşa gelmeni bekledim. Ve bunu yapabildiğinde, sen beni seçene kadar seni baştan çıkarmayı, cezbetmeyi ve kazanmayı planladım." Ağzı alaycı bir şekilde buruştu. "Aslında seni kaçırmak benim fikrim değildi. Ta ki o piçlerin ne planladığını anlayana kadar."

"Yaptığına sevindim." Yılın küçümsemesi. Grant'i bulmak Avustralya'da yalnız olmaktan bin kat daha iyidir. Ya da daha kötüsü.

"Sakıncası yok," diyor.

"Benim için fark etmez," diye alay ediyorum. "Hoşuma gidiyor." Beğendim. Onun aşkı kaşmir bir bornoz. O kadar hafif ve yumuşak ki üzerimde olduğunu ve beni sıcak tuttuğunu fark etmedim bile. Çıplak ve savunmasız olduğumu sanıyordum ama tüm bu zaman boyunca en lüks özenle sarılmıştım.

Rahatlamış bir şekilde nefes veriyor ve beni öpmeden önce elleriyle çenemi kavırıyor. "Güzel. Çünkü hayatımızın geri kalanında sana göz kulak olacağım. Sen bir iç mimar olarak dünyayı kasıp kavurmakla meşgulken, ben seni izliyor olacağım. Şimdi David'le birlikte konuşacağız. Elbiseyi giy."

Çenesini gardırobuma doğru eğiyor.

"Bu mu?" Yumuşak pembe elbiseyi gösterdiğimde şüpheyle soruyorum. Yere kadar uzanan bir gece kıyafeti. Pek kullanışlı değil ve ben bunu gelinlik olarak saklamayı umuyordum. Garip ve küstahça, biliyorum.

"Evet. Sen benim kraliçemsin. Ve eklemek istediğim bazı aksesuarlar var."

Kalbim çılgınca çarpıyor. İnanamıyorum... Ama yine de inanabiliyorum.

Hızlı ama eve dönmek gibi.

Diz çöküyor ve gardırobun altından fark etmediğim sedef işlemeli ahşap bir kutu çıkarırken sürtünme sesi geliyor.

Açtığımda, kadife bir kutu beklediğimi itiraf ediyorum. Deri bir kayış ve bir de

küçük bir
silah.

"Ama."

"Seni korumak için her zaman burada olacağım, tatlım. Ama sen de güçlü, cesur ve beceriklisin. Gel buraya."

Sanki iplere bağlıymışım gibi, yapıyorum. Ayaklarımın dibinde diz çökerek deri kayışı kalçama geçiriyor. Hâlâ zar zor nefes alabiliyorum.

"Bu yüzden uzun, dökümlü bir elbise giymemi istiyorsun." Eteğimi indirdiğinde fark ediyorum ve her şeyi mükemmel bir şekilde örtüyor. "Bir silahı gizleyecek."

"Ve gerekirse kendini savunabilirsin. Sende gördüğüm şeyi hissetmeni istiyorum. Güçlü, güzel ve kuvvetli olduğunu."

Güçlü, güzel ve kuvvetli. Bu muhteşem adam önümde diz çökmüşken, tüm bunları hissediyorum.

"Hiç silah kullanmadım," diye fısıldayarak itiraf ediyorum.

Grant mutlak bir güvenle, "Yapabilirsin," diye yanıtlıyor.

Kalçamdaki kılıftan çıkarıp mermi doldurmaya ve emniyeti açmaya kadar her adımda bana rehberlik ediyor.

"İşte böyle." Söylediği gibi tuttuğumda ellerimi silah üzerinde yeniden ayarlıyor ve hemen daha iyi hissediyorum. "Acı içinde ölmesini istemediğin hiçbir şeye doğrultma."

Katil nişanımı düşünüyorum. Evet. Benim için sorun olmaz.

Grant'in bana olan açık inancı beni etkiliyor. Bu silahı kullanmak istemiyorum, bu durumda olmak istemiyorum. Ama müstakbel kocamın yanında olmak ya da korkaklık arasında bir seçim yapmam gerekirse, bu asla söz konusu olmayacak. Sevdiğim adamın yanında olacağım. Her seferinde.

Şiddetin mafyanın bir parçası olduğunu biliyordum, ancak hayatıma kastedilmesinden ve gerçek bir silah gördükten sonra, gerçeklik artık çok canlı. Her şey televizyonda izlediğim bir şeye çok benziyor.

Peki ya Grant? O, ahlaki açıdan gri, bayıltmaya değer bir kahraman. İstememeniz gereken ama yardım edemeyeceğiniz adam.

düşmek için.

"Oh, ve bir şey daha."

Tekrar diz çöküyor ve bacağımdaki silahın ağırlığıyla dikkatim o kadar dağılıyor ki, ilk başta elinde bir yüzük kutusu fark etmiyorum. İçinde büyük bir safir bulunan platin bir yüzük var, yüzük parçaları sabahın tereyağlı ışığında parıldıyor.

"Gerçekten mi?" Bir parçam hâlâ tüm bunların benim için olduğuna inanamıyor.

"Unutacağımı mı sanıyorsun?" diye nazikçe azarlıyor. "Parmağında yüzüğüm olmadan seni onunla yüzleştireceğimi mi sanıyorsun?"

Elimi tutuyor ve yüzüğü sol elimin dördüncü parmağına geçiriyor. Parmak eklemimin üzerinden geçip yerine oturuyor, tıpkı Grant ile bu sabah birleştığımız zamanki gibi. Bu yüzük uğurlu. Bundan eminim.

"Muhteşem. İnanılmaz."

Yarı kahkahayla ofluyor. "Senin gözlerinle kıyaslanamaz bile. Soluk bir taklit. Sadece paranın satın alabileceğinin en iyisi. Seninki gibi bir güzellik çalıntı olmalı."

HİBE

Elini hafifçe koluma koyarak aşağıya doğru yürüyor ve benden nasıl kaçtığını tekrar hatırlayarak birbirimize sırtıtıyoruz.

Artık yok.

Evet. Kovalamaca oynamaya karşı değilim, ama o asla gitmeyecek.

"O aşağılık kalemi görmeden önce kahvaltı etmek ister misiniz?"

Jessa kahkahalarla gülüyor, ki ben de bunu istiyorum. Benim kızım o göt herif yüzünden gergin olmamalı.

"İnce çizgili takım elbiseleriyle biraz kurşun kaleme benziyor, değil mi?"

"Evet."

"Daha sonra yiyelim. Kendimizi hasta etmeye ve mükemmel bir kahvaltıyı mahvetmeye gerek yok."

İkinci komutanla David Bree-Fogg'un üstünün silahlar için iyice arandığını kontrol ettikten sonra yemek salonuna girdiğimizde onu masanın bir ucunda sanki buranın sahibiymiş gibi dimdik otururken buluyoruz. İlginç. Aşırı özgüvenli. Diğer uca oturuyorum ve Jessa'yı kucağıma çekiyorum.

bir sandalye çekmeye gidiyor. Kolayca geliyor ve bacaklarını benimkilerin üzerine, kolunu da omzuma atıyor.

Benim için olabilecek en iyi süs, kızım.

"Bay Lambeth," diyor resmi bir şekilde, üst dudağı ter içinde. "İstemedim yaptığım görüşme için özür dilerim. Sizinle bir iş meselesi hakkında konuşmak istiyorum." Sulu bakışları Jessa'ya kayıyor. "Yalnız."

"Söylemek istediğin her şeyi nişanlığının önünde söyleyebilirsin."

David Bree-Fogg'un ağzı geriliyor. Oyunağı elinden alındığında sinirlenen bir çocuk.

"Tabii senin ve kardeşinin onu öldürtmeye çalıştığınızı bilmemesini tercih ediyorsan o başka." Jessa omzumu kavradı ve ben de belini okşadım. Benim tatlı kızım. O bunu hak etmiyor.

"Ne kadar saldırgan. Neden bilmiyorum," diye homurdanıyor Bree-Fogg. Yalan söylediği çok açık. Boynu kızarıyor.

"Sen . Ne istiyorsun?"

"Saygılarımla," diye yutkunuyor. "Buradaki tüm bağlamın farkında olduğunuzu sanmıyorum, Bay Lambeth. Erkek kardeşinin bana hatırı sayılır bir borcu var ve kız kardeşi de ödemenin bir parçası."

Kendini beğenmiş. Sanki kanlı canlı bir kadın ödeme yapabilirmiş gibi. "Bu beni ilgilendirmez."

"Grant." Jessa dizimin üzerinde kayıyor. "Bana biraz müsaade edin."

Bakışlarımız buluştuğunda doğru olmayan bir şeyler var. Ama güveniyorum ve sormuyorum, sadece uzun, kirli bir öpücük için onu içeri çekiyorum. Masada pis bir sikişe yol açan türden bir öpücük.

"Seni seviyorum," diye fısıldıyor dudaklarıma.

Sonra onu bırakıyorum. Beni bununla uğraşırken görmemesi daha iyi. O şerefsizce ister para vereyim ister vurayım, ilk seferde ikisini de kabul etmek zor olabilir.

Jessa odadan çıktıktan sonra rüşvetçi şapkacı, "Sizin adil oyun anlayışınıza hitap ediyorum, Bay Lambeth," der. "Anladığım kadarıyla sizin gibi bir adam

benim malım olmadan önce. İşiniz bittiğinde, yani bir hafta kadar sonra, onu bana geri verirseniz, yeni bir arkadaş bulma konusunda size vereceğim zahmetin karşılığını ödemekten mutluluk duyarım."

"Onun için ne kadar istiyorsun?" Sevgilimi ona geri verme fikri midemi bulandırıyor ve ruhumu isyan ettiriyor. Bu saçmalığı daha fazla dinleyemiyorum ve masanın altına, orada saklı olduğunu bildiğim silaha uzanıyorum. Kendi evinde silahsız adam öldürmemekle ilgili anlaşmaları ve mafya kurallarını siktir et. Müstakbel karıma saygısızlık ettiği için onu vurmadan önce hemen bir miktar para bulup defolup gitmesi gerekiyor. Paranın önemi yok. Jessa benim için her şeye değer.

"İki-"

Bir el silah sesi duyuldu ve daha ne olduğunu anlamadan silahı saklandığı yerden çıkarıp Long Island'ın kirli buzlu çayının beynine ikinci kurşunu sıktım. Bree-Fogg sandalyesine yığıldı, anında öldü, ben Jessa'yı bulmak için kalbim boğazımda dışarı koşarken.

Odadan odaya koşturuyorum, ekibim geliyor, silahlarını çıkarmışlar ve yüzleri asık. Öfke yükseliyor.

"Bulun onu!" Bağırdım ve hepsi dağıldı. Jessa. Nerede o?

Ses aşağıdan geldi, belki de dışarıdan? Ama yatak odamıza geri dönmüş olamaz mı?

Bilmiyorum ve içgüdüsel olarak ön kapıya doğru koştum, sonra bulunduğumuz yemek salonunun dışına çıktım ve onu gördüm.

Jessa ona verdiğim silahı parmaklarının arasından gevşekçe sarkıtmış, kardeşinin yerde yatan cesedine bakıyor.

Göğsünden kan akıyor ve donmuş Jessa'ya iğrenç küfürler mırıldanıyor.

"Tatlım." Kafasını kaldırdı ve beni görünce durağanlığı bozuldu. Kollarıma doğru uçuyor ve bana yapışırken onu yakalıyorum.

Silahlı kardeşinin elinden alıp Jessa'yı uzaklaştırıyorum. Yakında kan kaybından ölecek.

Silah sesiyle koşarak gelen bir grup personelim hemen harekete geçerek kardeşini bağladılar ve çevreyi kontrol ettiler. İkinci komutanım burada değil. Hiç şaşırmadım. Ama yumuşak konuşan asistanım burada.

"Ron." Özel asistanım dikkat kesildi. "Kadın kıyafetleri almayı gerektirmeyen iş ister misin?"

"Evet patron," diye yanıtlıyor hemen, gözlerinde mutlu bir parıltıyla.

"Güzel. İşe yaramaz ikinci komutanımı bul, ondan kurtul ve yeni ikinci komutanım olarak bu iki pisliği hallet lütfen. Bu tür bir rezaletin bir daha asla yaşanmamasını sağlayın."

Asistanım sırtıyor. Bir terfiyi hak ediyor ve belli ki bu tam da onun hoşuna giden bir şey.

İçeride, bacaklarını benimkilerin üzerine koyduğu kanepede, Jessa'ya neler olduğunu anlatmak biraz zaman alıyor. Şok onu hissizleştirmişti.

"Seni vuracaktı," diyor sonunda, yüzü dehşet ve sanırım öfkeyle buruşmuş bir halde. "Pencereden. Sana zarar vermesine izin veremezdim. Ya da seni benden almasına."

Kalbim bir ülke büyüklüğüne ulaşıyor. Bir kıta. Kalbim Jessa'yla o kadar dolu ki tüm fiziksel kurallara göre patlaması gerekirdi. Ama ona olan aşkım her kurala meydan okuyor. Ona kurşun geçirmez cam olduğunu söylemiyorum, çünkü bu konunun dışında. Ona zarar vermeye çalıştı ve ben onu durdurdum. O beni incitmeye çalıştı, o da onu durdurdu.

Biz bir takımız.

"İyi misin?" diye sordum.

"Yanlış çatalı kullandığım için beni azarladı ve kaçmaya çalıştığımı bildiği için başını kaldırıp bakmadı bile. Sözde bir kazada öleceğimi biliyordu ve son kez ayrıldığımı düşündüğü için benimle yüzleşemedi bile." Sözlerine rağmen yüzü çelişkili. Sevgilim, kardeşinin hak ettiğinin çok ötesinde sadıktır. "Onun umurunda değil

Beni. Kendi bağımlılığı için beni feda etti. Tüm bunları affedebilirim. Ben de bağımlılığı yeni öğrendim. Baş döndürücü. Ama seni öldürmeye çalıştı. Bunu affedemem."

Göğsümden çıkan rahatlama nefesi neredeyse bir mırıltıya dönüşüyor. Beni seviyor. "Avustralya'da evlenmek ister misin, tatlım? Bir destinasyon düşün." "

Kalçamı sıkıca kavıyor. "Evet. Seninle her yere."

EPILOGUE

GRANT

2 YIL SONRA

"Seni yakalayacağım!"

Terastaki masanın diğer tarafından ciyaklıyor, kıkırdıyor ve benden olabildiğince hızlı kaçıyor. Kuşkusuz, Holly'nin "hızlı" sı temelde bir yürüme hızıdır, bu yüzden küçük adımlar atıyorum ve gözlerimi kocaman açıyorum, kollarımı yürümeye başlayan çocuğumuzun seviyesine kadar uzatarak hafifçe hırlıyorum. Küçük tombul yüzünde kocaman bir sırıtışla beni takip edip etmediğimi kontrol ediyor.

Terastaki masanın etrafında dört tur attıktan sonra, omzunun üzerinden bakarken yüzünü ekşitebileceğinden endişe ediyorum ve kimse yatmadan önce yürümeye başlayan çocuğun ağlamasını istemez.

Ben de kızımızı kucağıma aldım ve küçük bir ahtapot gibi kıkırdayıp çırpınana kadar karnına ahududu üfledim.

"Şimdi kovalamak istiyorum!" diye huysuzca talep ediyor, ama aynı anda o kadar geniş esniyor ki bademciklerini ve tüm küçük süt dişlerini görebiliyorum.

"Yukarıda bir hikaye okumaya ne dersin?" Ben öneririm. Şekerleme dersem vay halime, bu dersi aldım. Ama bahse girerim o dinozor kitabını bir tur okursam hemen uyuyacaktır.

Ve kızımız uyurken ne yapacağıma dair bir fikrim var. Eşimi şaşırtmak ve onu alıp götürmek en sevdiğim şeylerden biri.

Jessa'yla birlikte olmayı, onun iç tasarım alanındaki iş hedefine ulaşmasına yardım etmeyi seveceğimi biliyordum. Elbette ona istediğim zaman dokunmayı ve her gece onun tatlı, sıkı bedeninde olmayı seveceğimi biliyordum. Onu tekrar tekrar mahvetmeyi. Beklemediğim şey, onun da benim için orada olacağıydı. Korkunç kararlar vermek zorunda kaldığımda. Bebeğimiz kadar huysuz ve telaşlı olduğumda, Jessa her zaman yanımdaydı. Bazen bir fincan çay ve alaycı bir kaşla. Bazen de şımarık bir göz kırpışla, ayakkabılarını çıkarıp koşarak, yatağımıza varmadan önce onu yakalamam için beni ayartır.

Holly onu yukarı taşıırken göğsüme sokuluyor. Sarı buklelerini düzeltiyorum. "Yoruldu mu küçüğüm?"

"Hayır," diyor ama başka bir esneme sırasında yavaş bir hırıltı gibi çıkıyor.

Uykulu kızımı uyuması için yatağına götürürken kahkahalarla gülüyorum. Yerleştğinde, derin ve eşit nefes aldığında, Jessa'nın ofisine doğru kayıyorum.

Karım çok çalışıyor. Onun dikkatini dağıtacağım.

Okuduğunuz için çok teşekkür ederim, umarım Mafya Kralı
Tarafından Çalınan'ı beğenmişsinizdir.

Daha fazla Grant ve Jessa mı? [Özel genişletilmiş sonsözü
doğrudan gelen kutunuza alın.](#) istiyorsunuz

Daha fazla saplantılı mafya patronu yaş farkı romantizmi için
[Kingpin Tarafından Yakalandı](#)'ya göz atın.

Hey, hala buradasın! :) Bana bir iyilik yapar mısın? Grant ve Jessa'nın hikayesini beğendiyseniz, bir sonraki sayfaya tıklayın ve bir puan verin. Benim gibi bağımsız yazarların ulaşmasına gerçekten yardımcı oluyor daha fazla okuyucu ve size daha fazla kitap getirmek.

Teşekkürler!

THANKS

Okuduğunuz için teŖekkür ederim, umarım .

Biraz daha Dek Mutlu okumak ister misiniz? [Özel sonsözleri ve ücretsiz hikayeleri almak için tıklayın!](#) veya EvieRoseAuthor.com adresine gidin

Eğer vaktiniz varsa, kitaplar hakkında konuşmayı sevdiğiniz her yerde bir yorum yazarsanız çok memnun olurum. Yorumlar, ne kadar kısa olursa olsun, okuyucuların sevecekleri hikayeleri bulmalarına yardımcı olur.

Haberleri ilk önce almayı seviyor musunuz? Beni en sevdiğiniz sosyal medya platformunda takip edin - okuyucularla sohbet etmeyi seviyorum ve en son haberleri alıyorsunuz.

Eğer haber bülteni çok fazla bağlılık gerektiriyorsa, beni [BookBub](#)'da takip etmenizi öneririm, orada sadece yeni yayın bildirimleri ve fırsatlar alacaksınız.

INSTALOVE BY EVIE ROSE

Yanlışlıkla Mafia Patronunu Kaçırarak

Onu kaçırmış olabilirim ama mafya patronu gitmeme izin vermeyecek.

Huysuz Patronlar

Daha Yaşlı Daha Sıcak Daha Huysuz

Milyarder patronum, çalışmam gerekirken beni kitap okurken yakalıyor. Peki ya cezası?

Uzun, Esmer ve Huysuz

Patronum beni bardan almaya geldiğinde, sarhoş olduğum ve sahte erkek arkadaşımı tıpkı onun gibi tarif ettiğim için çıldırmasını bekliyorum. Ama o evlilik talep ediyor...

Gümüş Tilki Huysuz

O benim öğretmenimdi ve ilk yasak aşkımdı. Şimdi ise sapıgım ve patronum.

Stalker Stalker'ım

Tarafından

ŞımartıldıKingpins

Göz göze geldiğimiz andan itibaren, ben onun şanslı kızıyım... Ama ödemem gereken bir bedel var

Kingpin'in Bebeği

Kingpin'den yardım istedim. O da evlilik teklif etti.

Düşmanı tarafından sahiplenildi

Yaşlı, güzel ve sert bir adam olan acımasız yeni kralın ateşkes için böyle bir bedel ödemesini beklemiyordum: anlaşmalı bir evlilik.

Kamuoyundaki İddiası

İlk seferim kardeşimin en iyi arkadaşına satıldı.

Mafia Patronun Bebek

Teklifinden Hamile Kaldı

Patronum beni internetten "sihirli meyve suyu" alırken yakaladı... Ve şimdi de bebeğimin babası olmak istiyor!

Damat Gamble

Yanlışlıkla seksi patronuma mükemmel bir koca için gerekenler listemi verdim:
uzun boylu, gri gözlü, güzel gülüşlü, büyük penisli. Yüksek sperm sayısı.

Kingpin'in Dadısı

Huysuz patronum bütün gecemi bir kamera kızı olarak satın aldı!

Londra Mafia Patronları

Mafia Patronu Tarafından

Yakalandı

Masum bir kaçak olabilirim ama mafya babası tarafından öldürülen arkadaşımın intikamını almak için onun cenazesindeyim: King.

Kingpin tarafından alındı

Uzun boylu, esmer, yaşlı ve tehlikeli. Onu istememeliydim.

Mafia Kralı tarafından çalındı

Bunca zamandır beni izlediğini bilmiyordum.

Kaçmak için bir planım vardı. O gelene kadar düğün provamda her şey mükemmel gidiyordu.

Kingpin tarafından yakalandı

Kingpin, kaçmaya çalışarak sabrını sınamamam gerektiğine dair bir uyarı homurdanıyor.

Onun küçük esiri olarak kalmamın imkanı yok.

Mafya tarafından sahiplenildi

Eski erkek arkadaşımın babasına aşığım: benim iki katım yaşında tehlikeli ve güçlü bir mafya babası.

Bratva tarafından kaçırıldı

Kahve dükkanına gelen bu adama dayanılmaz bir aşk besliyorum. Her gün. Yaşlı, güzel, mükemmel giyimli. Rus aksanı ve gümüş gözleri var.

Mafia Patronu Tarafından Kaçırıldı

Sevgilim bıçak çekince kendimi banyoya kilitledim. Sonra uzun boylu, karanlık bir kurtarıcı kapıdan içeri girdi... ve beni kaçırdı.

Bratva tarafından tutuldu

"Sana kim zarar verdi?"

Ne olduğunu anlamadan, muhteşem komşum beni kollarına aldı ve çatı katına götürdü. Ve gitmeme izin vermiyor.

Mafia Kralı tarafından ele geçirildi

Düğünümünden kaçırıldım.

Pis İskoç Kingpins

Yasak İtiraz

O daha yaşlı ve zengin, ve ben eski sevgilime yalvarırken gençlik aşkım yeniden su yüzüne çıkıyor.
mafyanın ayarladığı evlilikten kaçmama yardım etmesi için. Bana kovmak istediği bir baştan çıkarıcıymışım gibi bakıyor ama İskoç şatosunda karda mahsur kaldık.

Tutsak Arzular

Onu öldürmek için gönderildim ama beni yakaladı ve onun merhametine kaldım.
Ona yalvarırsam gitmeme izin vereceğini söylüyor.

Hevesli Ev Kadını

En iyi arkadaşının babası ücretsiz kullanabileceği bir ev kadını için ilan vermiştir ve o da mükemmel bir adaydır.

CONTEMPORARY ROMANCE BY EVIE ROSE WRITING AS EVE PENDLE

Wildbrook'un Sırları [Her](#)

[Nemesis saat 17:00'ye](#)

[kadar](#)

Adam huysuz, kız gün ışığı. Birlikte kara gömülmek üzereler. Ve sadece bir yatak var.

[Gece Yarısına Kadar Sahte](#)

[Randevusu](#) Adam seksi. Zengin. Otoriter. Ve huysuz. Kız nazik, kapana kısılmış ve yakında beş parasız kalacak.

[Huysuz Komşusu Cadılar Bayramına Kadar](#)

Çok güzel ama huysuz.

Dikkat çekici, neşeli ve başı büyük belada.

[Noel'e kadar patronu](#)

Ona katlanamaz ama teklifi çok caziptir. Adam çok fazla sırrı olan alaycı bir milyarderdir.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.